

2. அறிக்கை அளித்தல்

பொதுக் கணக்குக் குழு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பொதுக் கணக்குக் குழுவின் அறிக்கைகளை அளித்தல், திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை பொதுக் கணக்குக் குழுவின் 46 முதல் 48 வரையிலான மூன்று அறிக்கைகளைக் குழுவின் சார்பாகப் பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

3. அரசினர் தனித் தீர்மானம்

திரு. ராஜீவ் காந்தி கொலையில் முதல் குற்றவாளி பிரபாகரனை உடனடியாக இலங்கை அரசு கைது செய்து இந்திய அரசிடம் ஒப்படைக்கவும், தடை செய்யப்பட்ட இயக்கத்தைச் சார்ந்த எவரையும் இந்தியாவிற்குள் நுழைய அனுமதிக்காமல் இருக்கவும் உரிய நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுதல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரசினர் தனித் தீர்மானம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

*மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது ஸ்ரீலங்காவில் நடைபெற்று வரும் செயல்கள், குறிப்பாக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரன், சர்வதேச பத்திரிகையாளர்களுக்கு பேட்டி அளித்தது குறித்து இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அந்தச் செயல்கள் அனைத்துமே இந்திய நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கும், இறையாண்மைக்கும், ஒருமைப்பாட்டிற்கும் நேரடியாகச் சம்பந்தம் உள்ளவை. இவை குறித்து தமிழக மக்கள் பெரிதும் கவலை அடைந்துள்ளார்கள். இந்தப் பேரவையில் அங்கம் வகிக்கும் பல்வேறு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கவலையைத் தெரிவித்து இங்கே பேசியுள்ளார்கள். தமிழக மக்களின் ஒட்டுமொத்த எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இந்த விஷயத்தில் மத்திய அரசை வலியுறுத்தி, ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்ப வேண்டுமென இந்த அரசு முடிவு செய்தது. அதன் அடிப்படையிலேயே இன்று இந்தத் தீர்மானம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. முன்னதாக நான் ஒருசில விஷயங்களை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

2002 ஏப்ரல் 16]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

நான் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தபோதெல்லாம் இந்திய அரசாங்கத்தை ஸ்ரீலங்கா அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு பயங்கரவாத அமைப்பான L.T.T.E.-யின் தலைவரான பிரபாகரனை ஸ்ரீலங்கா நாட்டிலிருந்து இங்கு கொண்டு வந்து சேர்த்து, ராஜீவ் காந்தி கொலை வழக்கில் நீதிமன்றத்தின் முன் நிறுத்த வேண்டுமென திரும்பத் திரும்புக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். 20-9-1991 ஆம் தேதியிட்ட எனது கடிதத்தில் அப்போது மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமராக இருந்த திரு. பி.வி. நரசிம்மராவ் அவர்களை, தேவைப்படும்பட்சத்தில் ஸ்ரீலங்கா அரசினுடைய அனுமதி பெற்று நம்முடைய இராணுவத்தை அனுப்பியேனும், பிரபாகரனைப் பிடித்து இந்தியாவிற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். முன்னாள் பிரதமர், அமரர் திரு. ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலையை நிறைவேற்ற திட்டமிட்டு சதி செய்து, பின்னர் அந்தக் கொலையைப் புரிந்தமைக்காக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரனை இந்திய நீதிமன்றத்தின் முன் நிறுத்த வேண்டுமெனக் கோரியிருந்தேன். அதன் பின்னர் பலமுறை இதே கோரிக்கையை வலியுறுத்தினேன். அப்போது பாரதப் பிரதமராக இருந்த திரு. பி.வி. நரசிம்மராவ் அவர்களின் அரசு, இதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுத்து, 1995-ல் Interpol-International Criminal Police Commission அமைப்பின் வாயிலாக பிரபாகரனைக் கைது செய்ய Red Corner Notice வழங்கப்பட்டது. ஆனால், அதன் பின்னர் எதுவும் நடக்கவில்லை. 1991 ஆம் ஆண்டு தமிழக மண்ணிலே நிகழ்த்தப்பட்ட திரு. ராஜீவ் காந்தியின் கோரப் படுகொலையையும், இந்தக் கொடூரமான செயலில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரன் ஊழியாகச் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார் என்பதையும், இந்திய நாடு இன்னும் மறக்கவில்லை. திரு. ராஜீவ் காந்தியின் கொலை வழக்கில், பிரபாகரன் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நீதிமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட முதல் குற்றவாளியாக உள்ளார் என்பதை நான் இங்கு மீண்டும் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை.

2-12-1998 அன்று மத்திய அரசு பல்துறை சார்ந்த கண்காணிப்புக் குழு - Multi Disciplinary Monitoring Agency - ஒன்றை அமைத்து, திரு. ராஜீவ் காந்தியின் கொலை வழக்கில் முழுமையான விசாரணையை மீண்டும் நடத்த ஏற்பாடு செய்துள்ளது. 1992 ஆம் ஆண்டு என்னுடைய கடுமையான வற்புறுத்தலின்பேரில், இந்திய அரசாங்கம் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை - Unlawful Activities (Prevention) Act, 1967 - அதாவது, 1967 ஆம் ஆண்டு சட்ட விரோத நடவடிக்கைகள் தடுப்புச் சட்டத்தின்கீழ் தடை செய்து, அந்தத் தடை உத்தரவு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நீட்டித்து வருகிறது.

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2002 ஏப்ரல் 16]

முற்பகல் 10-05

அண்மையில் நிறைவேற்றப்பட்ட 2002 ஆம் ஆண்டு பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டம் – Prevention of Terrorism Act, 2002-ன்கீழ் இந்திய அரசாங்கம் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தைப் பயங்கரவாத அமைப்புகளின் பட்டியலில் சேர்த்து இந்திய மக்களை நிம்மதியடையச் செய்தது. அந்தப் பயங்கரவாத அமைப்பினால், இந்திய நாட்டிற்குள்ள அபாயத்தை உணர்ந்து இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகவே நான் கருதுகிறேன். ஆனால், அண்மைக் காலங்களில் விடுதலைப் புலிகள் சம்பந்தப்பட்ட சில பிரச்சினைகளில் மத்திய அரசாங்கம் மௌனம் காத்து வருவது எங்களுக்கு கவலை அளிக்கிறது.

இந்த ஆண்டு ஜனவரி மாதம் சில பத்திரிகைகளில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் அரசியல் ஆலோசகர் ஆன்டன் பாலசிங்கம் தமிழ்நாட்டில் இருந்துகொண்டு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் ஸ்ரீலங்கா அரசுக்குமிடையே பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டுமெனக் கோரியுள்ளதாகச் செய்திகள் வெளியிடப்பட்டு இருந்தன. அப்போது, தமிழக முதலமைச்சராக இருந்த எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து மத்திய அரசின் கவனத்தை ஈர்த்து, விடுதலைப் புலிகள் தமிழ்நாட்டில் காலூன்ற எடுக்கும் எந்தவொரு நடவடிக்கையையும் அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதைத் தெளிவுப்படுத்திக் கூறியிருந்தார். தமிழ்நாட்டு விடுதலைக்காகப் போராடும் இயக்கங்கள் என்று தங்களைப் பறைச்சாற்றிக்கொள்ளும் சில அமைப்புகள் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தோடு சேர்ந்துகொண்டு நாட்டைத் துண்டாடச் செய்யும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன என்ற தகவல் இந்திய உளவுத் துறை அமைப்புகள் மூலம் மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். தமிழ்நாடு அரசும், அதனைச் சார்ந்த உளவு நிறுவனங்களும் மிகுந்த விழிப்புணர்வோடு இருப்பதால் மாநிலத்தின் பாதுகாப்பிற்கு விடுதலைப் புலிகளால் எந்தவிதமான குந்தகமும் ஏற்படாமல் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது. எனினும், குறுகிய எண்ணம் கொண்ட அமைப்புகளான தமிழ்நாடு விடுதலைப்படை – Tamil Nadu Liberation Army – மற்றும் தமிழ் நாடு மீட்புப் படை – Tamil National Retrieval Troop – போன்ற அமைப்புகளுடன் விடுதலைப் புலிகள் தொடர்பு கொண்டுள்ளன என்பதற்கு வலுவான ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன.

2002 ஏப்ரல் 16]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

உள்நாட்டிலுள்ள இந்தப் பிரிவினைவாத அமைப்புகளினால் ஏற்படும் அபாயத்தைத் தவிர்க்க - Criminal (Law Amendment) Act 1908 - அதாவது 1908ஆம் ஆண்டு குற்றத் தடுப்பு (திருத்தச்) சட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு விடுதலைப் படை மற்றும் தமிழ் தேசிய மீட்புப் படை ஆகியவற்றைத் தடை செய்துள்ளோம். மேலும், 1967ஆம் ஆண்டு சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (தடுப்புச்) சட்டத்தின்கீழ் இந்த அமைப்புகளைத் தடை செய்யுமாறு மத்திய அரசை நாங்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

உலகின் மற்ற பகுதியினருக்கு தற்போது ஸ்ரீலங்காவில் நடைபெற்று வரும் நிகழ்ச்சிகள், ஸ்ரீலங்காவில் இனக் கலவரத்திற்கு ஒரு முடிவு கட்டவும், அங்கு அமைதியை நிலைநாட்டவும் ஸ்ரீலங்கா அரசு எடுத்துவரும் ஒரு முன்னேற்ற நடவடிக்கையாகத் தோன்றலாம். ஆனால், உலகிலேயே மிகவும் அபாயகரமான பயங்கரவாத அமைப்பின் தலைவர் பிரபாகரன், உலகச் செய்தியாளர்கள் முன்னிலையில் தோன்றி, தன்னுடைய அமைப்பு, படைக்கலன்களைத் துறக்காமல் தமிழர்களுக்காகத் தனி நாடு கோரி தொடர்ந்து போராடும் என்று அறிவித்ததைக் கேட்டு நாங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு இருக்க முடியாது. அந்த அறிவிப்பு இந்தியாவில் செயல்பட்டு வரும் பயங்கரவாத அமைப்புகள் மத்தியில் ஏற்படுத்தக்கூடிய விளைவைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனைப் பிடிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய தருணம் மத்திய அரசுக்கு வந்து விட்டது என்றே நாங்கள் கருதுகிறோம்.

அமெரிக்காவில் பயங்கரவாதிகள் நிகழ்த்திய தாக்குதலுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் எனக் கருதப்பட்ட ஓசாமா-பின்-லேடனைப் பிடிப்பதற்கு அமெரிக்கா நாடு எடுத்த ஒருமித்த நடவடிக்கைகளைப் போன்று பிரபாகரனைப் பிடிப்பதற்கு நாமும் நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். அண்டை நாடுகளுடன் சுமுகமான உறவுகளைப் பேண வேண்டுமென்பதற்காக இந்திய அரசாங்கம் எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்றபோதிலும், அதற்காக பிரபாகரனை நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டு வரச் செய்வதில் எவ்வித சுணக்கமும் காட்டக் கூடாது. இந்த விஷயத்தில் ஸ்ரீலங்கா அரசின் எண்ணம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தபோதிலும், நாம் அதில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்த திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களின் படுகொலைக்கு விடுதலைப் புலிகள் காரணமாக இருந்தார்கள் என்பதையறிந்து மனவேதனையுற்ற தமிழக மக்கள்

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

[2002 ஏப்ரல் 16]

விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான கடுமையான நிலையை மேற்கொண்டார்கள். இந்தப் படுகொலைக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டிலுள்ள அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும், தமிழக மக்களும் விடுதலைப் புலிகள் மீது அனுதாபத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்ரீலங்காவிலுள்ள தமிழர்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றும் விருப்பம் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், அந்த அனுதாபமே திரு. ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலைக்குப் பின்பு கடுமையான எதிர்ப்பாக மாறிவிட்டது.

முற்பகல் 10-10

அதேநேரத்தில், ஸ்ரீலங்காவில் வாழும் தமிழர்களின் உரிமைகள் புறக்கணிக்கப்படுவதைத் தமிழக மக்களும் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. ஸ்ரீலங்காவில் ஏற்பட்ட இனக் கலவரத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் அங்கிருந்து அகதிகளாகத் தமிழகத்திற்கு வந்ததையும், பல இன்னல்களை அவர்கள் சந்தித்ததையும் தமிழ்நாட்டு மக்கள் கவலையோடு பொறுத்துக்கொண்டார்கள். எனவே, ஸ்ரீலங்காவில் தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் அமைதிக்கான முயற்சிகள் வெற்றி பெறவேண்டுமென்பதில் தமிழக அரசுக்கும், தமிழக மக்களுக்கும் மாறுபட்ட கருத்து கிடையாது. ஸ்ரீலங்காவில் அமைதிக்கான முயற்சிகளுக்கு எதிரான நிலையை தமிழக அரசும், தமிழக மக்களும் எப்போதும் மேற்கொள்ளமாட்டார்கள். ஸ்ரீலங்காவில் ஏற்பட்ட இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு ஏற்பட்டு, அமைதி திரும்பும் வேளையில், தமிழகத்தில் குடியேறியுள்ள ஸ்ரீலங்கா தமிழ் அகதிகள் அவர்களது தாய்நாடு திரும்புவதையும், தத்தம் உறவினர்களோடு சேர்ந்து வாழ்வதையும், தமிழக அரசு பெரிதும் விரும்புகிறது.

அண்டை நாடான ஸ்ரீலங்காவில் அமைதி நிலவ வேண்டும். அங்குள்ள தமிழர்களின் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் இருவேறு கருத்து இருக்க முடியாது. ஆனால் அதற்காக இந்திய நாட்டின் இறையாண்மைக்கும், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கும் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடியவர் யாராக இருந்தாலும், அவர்களை நாம் சகித்துக்கொள்ள முடியாது. இந்தக் கருத்தை உள்ளடக்கித்தான் இன்று தமிழக அரசின் சார்பாக நான் ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிய விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டு மக்களின் கருத்துகளையும், மர்நிலத்திலுள்ள பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களின் கருத்துக்களையும் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

2002 ஏப்ரல் 16]

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

இந்திய இறையாண்மையை, ஒருமைப்பாட்டை, அமைதியைப் பேணிக் காக்கவே, இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தப் பேரவையில் முன்மொழிந்து, மத்திய அரசை வற்புறுத்த முன்வந்துள்ளேன். இத்தகைய உன்னத நோக்கத்தை உள்ளடக்கிய இந்தத் தீர்மானத்தைப் பேரவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

ஏற்கெனவே ஒரு தீர்மானம் வரையப்பட்டு, அதன் நகல்கள் இங்கே மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அது மிகவும் நீண்டதொரு தீர்மானமாக இருக்கிறது என்று பலர் கருத்து தெரிவித்ததால், அதனைச் சுருக்கி, திருத்தி, திருத்தப்பட்ட தீர்மானத்தை இப்பொழுது முன்மொழிகிறேன்.

அரசினர் தனித் தீர்மானம்

“படுகொலை செய்யப்பட்ட முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் அமரர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களின் கொலை வழக்கில் முக்கியக் குற்றவாளியாகக் கருதப்படும் இலங்கை விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனை உடனடியாக இலங்கை அரசு கைது செய்து இந்திய அரசிடம் ஒப்படைப்பதற்கு மத்திய அரசு உடனடி நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இச்சட்டப் பேரவை வற்புறுத்துகிறது. மேலும், தடை செய்யப்பட்ட விடுதலைப் புலிகளின் இயக்கத்தைச் சார்ந்த எந்த ஒருவரையும் இந்தியத் திருநாட்டிற்குள் நுழைய அனுமதிக்கக் கூடாது என்றும் மத்திய அரசை இப்பேரவை வற்புறுத்துகிறது.

@தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின்மீது தமிழக மக்கள் கொண்டிருந்த அனுதாபமும், ஆதரவு மனப்பான்மையும், திரு. ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலைக்குப் பின்பு முற்றிலும் மாறிவிட்டது. அதிலும் அந்தக் கொடூர சம்பவத்தின் பின்னணியில் இருந்து செயல்பட்டது தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும், அதன் தலைவர் பிரபாகரனும் தான் என்பது தெரிய வந்தபோது, தமிழக மக்கள் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் மீதும், அதன் நடவடிக்கைகள் மீதும், ஓர் அச்சம் கலந்த வெறுப்பைக் காட்டத் துவங்கினர். தமிழக மக்களின் உணர்வை எப்போதும் பிரதிபலிக்கும் இந்தத் தமிழக அரசு, அது முதல் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்துக்கு தனது எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்து தெரிவித்து வருகிறது.

@27ஆம் பக்கத்தில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க பத்தி 2 இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2002 ஏப்ரல் 16]

தற்போது ஸ்ரீலங்காவில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுபட்ட சூழ்நிலையினால் அந்த நாட்டில், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் பகுதியில் அமைதி திரும்பும் நிலை உருவாகுமென்றால், அதில் தமிழக அரசுக்கும், தமிழக மக்களுக்கும் மகிழ்ச்சிதான். அந்தச் சூழ்நிலை உருவாகுமேயானால், ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து புகலிடம் தேடி தமிழகத்திற்கு வந்துள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஸ்ரீலங்கா தமிழ் அகதிகள் தங்கள் தாயகத்திற்குத் திரும்பவும், ஸ்ரீலங்காவில் உள்ள தத்தம் உறவினர்களுடன் சேர்ந்து வாழவும் வாய்ப்பு உருவாகும்.

அதேநேரத்தில், இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கும், ஒருமைப்பாட்டுக்கும், இறையாண்மைக்கும், குந்தகம் விளைவிக்கும் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும், அதன் தலைவர் பிரபாகரனும் இந்திய மண்ணில் காலூன்றுவது ஒருபோதும் ஏற்கப்படமாட்டாது—அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது.

இந்த எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும் பிரதிபலிக்கும் வகையில், திரு. ராஜீவ் காந்தி கொலை வழக்கில் அறிவிக்கப்பட்ட முதல் குற்றவாளியான பிரபாகரனை இந்தியாவிற்கு கொண்டு வருவதற்கு ஸ்ரீலங்கா அரசோடு சட்டப்படியாகவும், தூதரக நடைமுறைப்படியும், அனைத்துவிதமான முயற்சியையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும், பிரபாகரனை அவர் புரிந்த குற்றங்களுக்காக இந்தியாவில் உள்ள நீதானத்தின் உரிய விசாரணைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்றும், தமிழக சட்டமன்றப் பேரவை மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறது.

முற்பகல் 10-15

ஸ்ரீலங்கா அரசினால் L.T.T.E. இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரனை பிடித்து நாடு கடத்த இயலவில்லை என்றால், ஸ்ரீலங்கா அரசின் அனுமதியோடு, இந்திய இராணுவத்தை ஸ்ரீலங்கா அரசின் உதவிக்கு அனுப்பி, பிரபாகரனை சிறை பிடிப்பதற்கு உரிய முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் மத்திய அரசை தமிழக சட்டமன்றப் பேரவை கேட்டுக்கொள்கிறது.”

இந்தத் தீர்மானத்தை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரசினர் தனித் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம். தலைவர்கள் மட்டும் சுருக்கமாகத் தங்கள் கருத்துகளை எடுத்துச்சொல்ல கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. லா. சந்தானம்.

2002 ஏப்ரல் 16]

திரு. லா. சந்தானம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தில் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது, இலங்கையின் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தினுடைய தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களை நீதிமன்றத்திலே கொண்டு வந்து நிறுத்தி, ராஜீவ் காந்தி கொலை வழக்கிலே அவர் ஒரு எதிரி என்கின்ற முறையில் நல்லதொரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையைத் தமிழகச் சட்டமன்றத்திலே வைத்து தீர்மானமாக ஆக்குவதற்கு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்து இருக்கிறார்கள்.

என்னைப் பொறுத்த அளவிலே, ஒரு தமிழன் என்கின்ற உணர்வோடு கடந்த 18 ஆண்டுகாலமாக இலங்கையிலே மிகுந்த துன்பத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்ற தமிழ் மக்களுடைய கோரிக்கைக்காகத் தமிழகத்திலே பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே அந்தத் தமிழ் மக்களுடைய வாழ்க்கை உயர்வுக்காகக் குரல் கொடுத்தவர்களிலே நானும் ஒருவனாக இருந்து, என்னுடைய அரசியல் வாழ்க்கையில் மிக அதிகமாக சிறைத்தண்டனை ஏற்றுக்கொண்டது, தமிழ் மக்களாகிய இலங்கை வாழ் தமிழர்களுக்காகத்தான் நான் சிறைத் தண்டனையை ஏற்றிருக்கிறேன் என்கின்ற உணர்வோடு கூறுகிறேன். அந்தத் தமிழ் மக்களுக்கு நல்லது வரவேண்டும், அந்தத் தமிழ் மக்கள் நல்ல நிலையிலே இருக்கவேண்டும் என்பதிலே, பலமுறை புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதல்வராக இருந்த நேரத்தில்கூட, அவரால் கூட்டப்பட்ட அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டங்களிலே எல்லாம் கலந்துகொண்டு அந்தத் தமிழ் மக்களுடைய உயர்வுக்காகக் குரல் கொடுத்தவன் என்கின்ற முறையிலும், அந்தத் தமிழ் இனம் இலங்கையிலே வாழ வேண்டும் என்பதிலே மிகுந்த அக்கறையும், ஆர்வமும் உண்டு என்பதை மீண்டும் இந்த அவையிலே நான் பதிவு செய்வதற்குக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இருந்தாலும்கூட, நமது இந்திய நாட்டினுடைய பிரதமராக இருந்த திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள், இந்தத் தமிழ் மண்ணிலே கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்கின்ற ஒரு வருத்தமான செய்தியை நாம் யாரும் மறக்கவில்லை என்கின்ற காரணத்தால், அந்தத் தவறைச் செய்தவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதிலே கருத்து மாறுபாடு இல்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையிலே, எங்களுடைய அகில இந்தியக் கட்சித் தலைமை, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறது என்று சொன்னாலும், அதிலே, அங்கே இந்திய இராணுவத்தை அனுப்பித்தான் பிரபாகரனை கைது செய்ய வேண்டுமென்கிற ஒரு

[திரு. லா. சந்தானம்]

[2002 ஏப்ரல் 16]

நிலையைத் தவிர்த்து, எப்படியும் இலங்கை அரசோடு பேசி, அதன் மூலமாகக் குற்றம் செய்த பிரபாகரனை இந்தியாவிற்குக் கொண்டு வந்து நீதிமன்றத்திலே விசாரணை செய்யப்பட வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து என்கின்ற முறையில், எப்படியிருந்தாலும் அவர் தண்டனைக்குரிய குற்றவாளி என்கின்ற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை எங்களது அகில இந்திய பார்வாரு பிளாக் இயக்கத்தின் சார்பில் ஆதரித்து அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே.என். இலட்சுமணன்.

திரு. கே.என். இலட்சுமணன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, என் சார்பாக, எங்கள் கட்சியின் துணைத் தலைவர் திரு. எச். ராஜா அவர்களை இதிலே பேச அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எச். ராஜா.

திரு. எச். ராஜா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாரதிய ஜனதா கட்சி, தீவிரவாதம் எந்த வடிவில் வந்தாலும் அதைத் தொடர்ந்து எதிர்த்து வந்துள்ளது. தீவிரவாதிகளின் சதித் திட்டங்களுக்கு பல பாரதிய ஜனதா கட்சித் தலைவர்களும், தொண்டர்களும் பலியாகி உள்ளனர். தமிழகத்திலே, L.T.T.E.-யினுடைய தீவிரவாத, பயங்கரவாதச் செயல்களை, ஆரம்பகாலம் தொட்டு அவர்கள் தமிழகத்திலே நடத்தியிருக்கின்ற படுகொலைகளை பாரதிய ஜனதா கட்சி என்மையாகக் கண்டித்து வந்துள்ளது.

முற்பகல் 10-20

தமிழகத்திலே L.T.T.E.-க்குப் பயிற்சி முகாம்கள் நடைபெறுவதை, பல கட்சிகள் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்த காலகட்டத்தில்கூட, 1980-களிலேயே எங்களுடைய அகில இந்தியத் தலைவராக இன்றைக்கு இருக்கின்ற திரு. ஜனா கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள், மிகப் பெரிய அளவில் அதற்கு எதிர்ப்புக் குரல் கொடுத்து, தீவிரவாதம் தமிழ் மண்ணில் பரவாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பலமுறை தீவிரமான முறையிலே எங்களுடைய கருத்துகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள், படுகொலை செய்யப்பட்டதற்கு முன்பேகூட, E.P.R.L.F.-னுடைய தலைவர் பத்மநாபா இங்கு கொல்லப்பட்டார். அதன் பின்னும்கூட, பல கட்சிகள் L.T.T.E.-யின்பால் ஒரு soft approach வைத்திருந்ததை நான் இந்த இடத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

2002 ஏப்ரல் 16]

[திரு. எச். ராஜா]

பல்வேறு தலைவர்களும், அதற்குப் பிறகுட, பிரபாகரனைச் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அதேபோல, இங்கு ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதற்கு முன்பாக, மத்திய அரசாங்கம் இங்கிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை நாங்கள் இது தொடர்பாக நீக்குகிறோம் என்று சொல்லி, 1991 ஜனவரியிலே அவர்கள் நீக்கினார்கள். ஆனால், அதற்குப் பிறகு, 4 மாதங்களுக்குப் பிறகு, இந்தச் சம்பவமானது நடந்திருக்கிறது.

இடைப்பட்ட காலத்திலே, அதிலும் குறிப்பாக, தேர்தல் சமயத்திலே, திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் இங்கு வருகின்ற சமயத்திலே, சரியான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படாதது மாத்திரமல்ல, இன்னும் சில தகவல்களும் அப்போது சில காங்கிரஸ் தலைவர்களினுடைய வீடுகளிலும், உறவினர்கள் வீடுகளிலும், தானு, சிவராஜன் போன்றவர்கள் ஏற்கெனவே பழகி இருந்தார்கள். தொடர்பு வைத்திருந்தார்கள் என்றெல்லாம் வெளியாயின. ஆகவே இம்மாதிரியான அஜாக்கிரதையான போக்கின் காரணமாகவும் L.T.T.E.-னுடைய இயல்பான வன்முறை குணத்தின் காரணமாகவும், தமிழ் மண்ணில் வன்முறையானது செயல்படுத்தப்பட்டது. ஆகவே, திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களின் படுகொலைக்குக் காரணமாக இருந்த L.T.T.E.-மீதான தடை தொடர வேண்டும் என்பதிலும், பிரபாகரன் இந்த நாட்டிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, இந்த நாட்டினுடைய நீதிமன்றத்தின் முன்பாக நிறுத்தப்பட்டு தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலும், பாரதிய ஜனதா கட்சிக்கும், மைய அரசிற்கும் எந்தவிதமான சுருத்து வேறுபாடும், இல்லை. ஏனென்று சொன்னால் இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய Core portion மத்திய அரசாங்கம்-ஏற்கெனவே பாரதப் பிரதமர் அவர்களும், நேற்றைய முன்தினம் External Affairs Ministry-யினுடைய spokesperson-னும் மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதாவது L.T.T.E.-என்பது தடை செய்யப்பட்ட இயக்கம்; அதன்மீதான தடை நீக்கப்படமாட்டாது; மேலும், பிரபாகரனை இங்கு கொண்டு வருவதற்காக நாங்கள் ஸ்ரீலங்கா அரசோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தி இருக்கிறார்கள். எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நீண்டதொரு தீர்மானமாக இருந்ததை, சுருக்கிச் சொன்னதிலே, முந்தைய, பழைய தீர்மானத்திலே சில பகுதிகள் நீக்கப்பட்டு, இப்போது சுருக்கமான தீர்மானமாக இருப்பதிலே, அவர்கள் முன்னுரையிலே சொல்லும்போது, மத்திய அரசு அமைதி காப்பதாகச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு அமைதி காப்பதாக நாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எச். ராஜா]

[2002 ஏப்ரல் 16]

அதையேதான் நேற்றைய முன்தினம் கோவாவிலே, நம்முடைய வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசியபோது, எந்தவிதத்திலேயும், தமிழகத்திலே L.T.T.E.-யோடு தொடர்புடைய எவரும் வருவதற்கு, தமிழகத்தினுடைய அமைதி குலைவதற்கு, மத்திய அரசு அனுமதிக்காது என்கிற வாக்குறுதியையும் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இந்த இடத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த ஒரே ஒரு கடைசி பாரா தீர்மானத்திலே—அதாவது, 'ஸ்ரீலங்கா அரசினால், L.T.T.E. இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரனைப் பிடித்து நாடு கடத்த இயலவில்லை என்றால், ஸ்ரீலங்கா அரசின் அனுமதியோடு, இந்திய இராணுவத்தை ஸ்ரீலங்கா அரசின் உதவிக்கு அனுப்பி' என்கின்ற, அதாவது, Defence, External Affairs இரண்டும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய subject-ஆக இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்த ஒரு பாராவை மாத்திரம் நீக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என பாரதிய ஜனதா கட்சியின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொண்டு, தீவிரவாதத்தை எதிர்ப்பதிலே பாரதிய ஜனதா கட்சியும், அதன் தலைமையிலான மத்திய அரசும் நிச்சயமாக, தமிழக அரசோடு இங்கு அமைதி காப்பதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தின்மீது, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துகளை நான் பதிய வைக்க விரும்புகிறேன்.

அண்டை நாடான ஸ்ரீலங்காவில், ஈழத் தமிழ் மக்களினுடைய இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண எடுக்கப்பட்டு வருகின்ற இந்த முயற்சியில் சுமுகமான முடிவு ஏற்பட வேண்டுமென்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது. ஸ்ரீலங்காவினுடைய அரசு, விடுதலைப் புலிகளினுடைய அமைப்பு உள்ளிட்ட ஈழத் தமிழ் மக்களுடைய அமைப்புகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வருகிறது. சுமுகமான தீர்வு கண்டால், ஸ்ரீலங்காவிலேயும், அதன் அண்டை நாடான இந்தியாவிற்கும், குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டு தமிழ் மக்களுக்கும் மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக இருக்குமென்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது.

முற்பகல் 10-25

இந்நிலையில் நாம் எடுக்கின்ற எந்த ஒரு முடிவும் அந்தப் பேச்சுவார்த்தைக்கு இடையூறாக அமைந்துவிடக் கூடாது என்று இந்தியக்

2002 ஏப்ரல் 16]

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது. தமிழ் மண்ணில் முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டது மிகத் துயரமான சம்பவம், கோர சம்பவம்; இதை இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி அன்றைக்கும் கண்டித்து இருக்கிறது; இன்றைக்கும் அதைக் கண்டிக்கிறது. இந்திய நாட்டில் விடுதலைப் புலிகளின் அமைப்பு தடை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அவை தொடர்ந்து தடை செய்யப்பட்டு இருப்பதை இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. ஆனாலும், இன்றைய சூழ்நிலையில் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனைக் கைது செய்து இந்தியாவிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்றும், வேண்டுமானால் இந்திய இராணுவத்தை ஸ்ரீலங்கா அரசின் உதவிக்கு அனுப்பி, பிரபாகரனைச் சிறை பிடிக்க உரிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் மத்திய அரசை தீர்மானம் கேட்டுக்கொண்டதில், இந்தியாவினுடைய இராணுவத்தை அனுப்புவது சரியில்லை என்று இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி—இந்திய இராணுவத்தை இலங்கைக்கு அனுப்புவது என்பதை அதரிக்கவில்லை என்பதை—இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்துகளாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையிலே மார்க்சிஸ்ட் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கருத்தை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இலங்கையில் கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக நீடித்துவரும் இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினைக்குச் சுமுகமான தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்பதுதான் மார்க்சிஸ்ட் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கருத்து. இலங்கையில் உள்ள சிங்கள மொழி பேசுவோரும், தமிழ் மொழி பேசுவோரும், இலங்கை அரசுக்கும், விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையே நடைபெறவுள்ள பேச்சுவார்த்தையின் மூலம் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டு, அமைதியாக சுமுகமாக வாழ வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தையை வரவேற்கின்றோம். ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்கு உட்பட்டு தமிழ் மக்களுக்கு இன, மொழி, கலாச்சார உரிமைகள் உள்ளிட்ட அதிக அதிகாரம் கொண்ட மாநில சுயாட்சி—கூடுதல் அதிகாரம் கொண்ட மாநில சுயாட்சி—கூடுதல் அதிகாரம் அளித்து, பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்ட் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது. பிரச்சினைகளுக்குப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வு காணப்படுவதற்கான வாய்ப்புகளுக்கு எந்தவகையிலும் பாதகம் ஏற்படுத்தும் முறையில் எதுவும்

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [2002 ஏப்ரல் 16]

செய்துவிடக் கூடாது என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது. ஏற்கெனவே இந்தியாவில் தடை செய்யப்பட்ட விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் மீதான தடை நீடிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிக்கிறது.

மேலும் விடுதலைப் புலிகள் பேச்சுவார்த்தைக்காக இந்தியா வருவதையோ, இந்திய மண்ணை அவர்கள் தீய நடவடிக்கைகளுக்காகப் பயன்படுத்துவதையோ அனுமதிக்கக்கூடாது; விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் தலைவர் பிரபாகரன், ராஜீவ் காந்தி கொலை வழக்கில் குற்றவாளியாக உள்ளார். அந்த வழக்கில் அவர்மீது சட்டப்படி எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது. அதேநேரத்தில் பிரபாகரனைப் பிடிப்பதற்காக இலங்கை அரசின் அனுமதியுடன் இந்திய இராணுவம் இலங்கைக்கு செல்ல வேண்டும் என்ற கருத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஏற்கவில்லை. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் இலங்கை அரசின் இறையாண்மையைப் பாதிக்கும் அளவிற்கு நாம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கக் கூடாது. எனவே, இந்திய இராணுவம் இலங்கைக்கு செல்ல வேண்டும் என்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சேபிக்கிறது. எந்தவிதத்திலும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் இன்னொரு நாட்டின் இறையாண்மையைப் பாதிக்கும்படியான ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஏற்கவில்லை. மேற்கண்ட காரணத்திற்காக அப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் வருமேயானால், அந்தத் தீர்மானத்தின் மீதான வாக்கெடுப்பில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கலந்துகொள்ள விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி டி. யசோதா

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இலங்கையில் அமைதிப் பேச்சுவார்த்தை வேண்டி அந்நாடு புலிகள் இயக்கத்துடன் பேசத் தொடங்கியுள்ளது. அங்கு அமைதி ஏற்பட்டால் அவர்களுடன் நாம்கூட மகிழ்ச்சி அடைவோம். இருந்தாலும் முன்னாள் பாரதப் பிரதமர், எங்கள் தலைவர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் இந்த மண்ணிலே புலிகள் இயக்கத்தின் சூழ்ச்சி காரணமாக ஒரு பெண்ணை வைத்து படுகொலை செய்யப்பட்ட துயரச் சம்பவத்தை, மறக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பழைய விஷயமாக பிரபாகரன் தன்னுடைய பேட்டியிலே தெரிவித்திருப்பது உண்மையிலேயே மிகவும் வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது.

2002 ஏப்ரல் 16]

[திருமதி டி. யசோதா]

முற்பகல் 10-30

இங்கே கருத்து சொல்கிறபோது காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும் இதில் பங்கு இருக்கிறது என்பதுபோலக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தலைவர் ராஜீவ் காந்தியைக் கொலை செய்வதற்கு முயற்சித்து, அந்த முயற்சியில் வெற்றி பெற்ற, விடுதலைப் புலிகளுக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியிலே நிச்சயமாக யாருக்குமே எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்வதோடு மட்டுமல்ல, அப்படி இருக்கின்றவர் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்திருக்கவும் முடியாது என்பதை நான் இங்கே பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஜெயின் கமிஷனிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். யார் யாருக்கு சம்பந்தம் இருக்கிறது என்பதை ஆகவே, அதை மறுபடியும் நீங்கள் படிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்னை சோனியா காந்தி அவர்கள் சொன்னதைப்போல, இந்த நாட்டு நீதிமன்றத்தின் மூலம், அறிவிக்கப்பட்ட குற்றவாளியான பிரபாகரன் நீதிக்குத் தலை வணங்கி, நீதிமன்ற விசாரணைக்கு உட்பட வேண்டும். அவர் செய்த செயல் மறக்கப்பட வேண்டியதா அல்லது மன்னிக்கப்பட வேண்டியதா என்பதை இந்திய நீதிமன்றத்தின் மூலம் தீர்ப்பு பெற வேண்டுமேயன்றி, பிரபாகரன் பேட்டியின் மூலமாக அல்ல என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தீவிரவாதிகளால் அமெரிக்கா தாக்கப்பட்டபோது அந்த நாட்டின் அதிபர் சொன்னார், 'முதங்களையும், அதன் கோட்பாடுகளையும் மதிக்கின்றேன். வணங்குகின்றேன். என்றாலும் அதன் போர்வையில் வந்து ஏற்படுத்திய தீவிரவாதத்தைக் கடுமையாக எதிர்க்கின்றேன். குற்றவாளிகளை அமெரிக்கச் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தி அமெரிக்க மக்களுக்கு நியாயம் பெறுவேன்' என்று சொன்னார். Charity begins at home என்பார்கள். இங்கே தமிழகத்தில் உள்ளவர்கள் முதலில் 'இது நம் தேசம், அதுவே நம் நேசம்' என்ற நியாய உணர்வுடன் செயல்பட வேண்டியது அவசியம். யூனிபார்ம் தேவை இல்லை. நம்மை நாமே ஒரு நியாயமான ஆதம் பரிசோதனை செய்துகொள்ளத்தக்க வகையில் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் சமுதாயத்தின் உயரிய நிலையில் உள்ள இந்த மாமன்றத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

[திருமதி டி. யசோதா]

[2002 ஏப்ரல் 16]

வெள்ளையர்களிடமிருந்து சுதந்திரத்திற்காக இந்த நாடு பாடுபட்டபோது வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனை எட்டப்பன் காட்டிக் கொடுத்தான். வீராங்கனை ஜான்சி ராணியை சில வெள்ளிக் காசுகளுக்காக அவரது பாதுகாவலனே காட்டிக் கொடுத்தான். இங்கேயும் மொழியின் பெயரால், இனத்தின் பெயரால் தமிழகம் சோவியத் யூனியனைப்போலப் பிரிந்துபோகும் உரிமை அடைய வேண்டும், தமிழகம் இந்திய வரைபடத்திலேயே இல்லாமல் போகும் என்று பேசிய பெரியவர்களும் உண்டு. தமிழக எம்.பி. ஒருவரும் பாஸ்போர்ட் இல்லாமல் கள்ளத் தோணி மூலம் தலைமறைவாய் வாழும் பிரபாகரனைத் திரைமறைவாய்ப் பார்த்துப் பேசிவிட்டு வந்திருப்பதும் உண்டு. இன்றைக்குச் சின்னத் திரையிலே பிரபாகரனைப் பார்த்ததும் பரவசமாகிறார்கள். இன்றைய செய்தியில்கூட அமைதிப் பேச்சுவார்த்தை நடைபெறுவதாகக் கூறப்பட்ட சூழ்நிலையில் இலங்கைக்கு இராமேஸ்வரத்திலிருந்து கள்ளத் தோணி மூலம் ஆர்.டி.எக்ஸ்-ஐவிட சக்தி வாய்ந்த Cortex wire-களும், பிரபாகரன் புகழ்பாடி, இந்தியாவை பழித்துப் பேசிய கேசட்டுகள் கடத்தப்பட்டதைக் காவல் துறை கண்டுபிடித்துள்ளது. இந்த கயமைச் செயல் யாரால், எதற்காக, ஏன், யாருக்காக நடக்கிறது என்ற கேள்வியும் பிறக்கிறது. சக்தி வாய்ந்த இந்திய இராணுவத்திற்குப் பயன்படும் Cortex எப்படி, யார் மூலம் இலங்கைக்குக் கடத்தப்படுகிறது? இதனையும் மத்திய அரசு உறங்காமல் விழிப்புடன் கவனிக்க வேண்டுகிறேன்.

விஞ்ஞான இந்தியாவை வடிவமைத்த சிற்பி, எங்கள் தலைவர் முன்னாள் பாரதப் பிரதமர், இளைய பாரதத்தின் எழுச்சிமிக்க நாயகன் ராஜீவ் காந்தி படுகொலைக்குப் பிறகு இந்திய மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? நரி இடம் போனால் என்ன, வலம் போனால் என்ன, மேலே விழுந்து பிடுங்காமல் இருந்தால் சரி என்றே நினைக்கிறார்கள். தமிழ் அறிஞர் அமிர்தலிங்கம் உள்ளிட்ட ஏராளமான தலைவர்களைக் கொன்றவர்கள் புலிகள்; இன்றைக்கு அமெரிக்கா உலகெங்கும் நடைபெறும் தீவிரவாதத்தை வேரறுப்போம் என்று அறிவித்த பின்னால் இவர்களும் இலங்கையுடன் மோதலைத் தவிர்த்து, பேசுதலைத் தொடங்கியதாகச் சொல்கிறார்கள். நாம் அறிந்தது, புலி வகைகளிலே சைவப் புலி இருப்பதாக நாம் அறியவில்லை என்பதுதான். ஆயுதங்களைப் போட மாட்டோம், புலிகள் மீதான தடையையும் நீக்க வேண்டும் என்று பேச்சுவார்த்தைக்கு நிபந்தனை போட்டிருக்கிறார்கள் புலிகள். இந்தியாவிற்கும், புலிகள் மீதான தடையை நீக்க வேண்டும், பாலசிங்கம் இந்தியாவில் மருத்துவ சிகிச்சை பெற கருணையுடன்

2002 ஏப்ரல் 16] [திருமதி டி. யசோதா]

அனுமதிக்க வேண்டும் என்ற கூடுதல் கோரிக்கையையும் வைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இலங்கை அரசு இதுகுறித்து எதுவும் இந்தியாவிடம் கோரவில்லை.

முற்பகல் 10-35

இந்நிலையில் தடை செய்யப்பட்ட புலிகள் இயக்கத்தின் கோரிக்கையை இந்திய அரசு எப்படி நேரிடையாகப் பரிசீலிக்க இயலும் என்பதும் விளங்கவில்லை. “தீமை உடையோர் வருந்தினார் என்று வயப்படுவதும் உண்டோ. என்னே இடர் வரும் என்பார், புலி முகத்து உன்னி பருத்து விடல்” என்பார்கள். இதுபோல மத்திய அரசு புலி முகத்தில் உள்ள உன்னியை எடுக்கப் பார்ப்பது, தனக்குத்தானே கூலி கொடுத்து சூன்யம் வைத்துக்கொள்வதற்குச் சமம் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புலிகளைப் பொறுத்தவரை, பாலசிங்கத்திற்கு மருத்துவ உதவி என்பதெல்லாம் இரண்டாம் பட்சம் தான்.

கடுமையான சோதனைக்கும், வேதனைக்கும் உள்ளான இந்தியாவே பரிவு காட்டலாம் என்றால், ஏன் இலங்கை அரசு புலிகளின் மீதான தடையை நீக்கக் கூடாது என்ற மறைமுகமான எண்ணம்தான் இங்கே பிரதானம். கடந்த காலத்தில் இலங்கை அதிபர் திரு. பிரேமதாசாவும், பிரபாகரனும் கூட அமைதிப் பேச்சுவார்த்தை என்று ஒரு முயற்சி செய்தார்கள். இது எங்கள் உள்நாட்டு விஷயம். நாங்களே கூடிப் பேசி முடிவு செய்வோம் என்றார்கள். முடிவுபற்றி பேசிய பிரபாகரனுக்கு எல்லா தர்மங்களும் தெரியும். எல்லா நியாயங்களும் தெரியும். ஆகவேதான், பிரேமதாசாவையே முடிவு கட்டி முடித்தார்கள் புலிகள். எனவேதான் சொல்லுகிறேன், இந்த நாடு, இந்த தேசம், இதன் நலனையே முதன்மைப்படுத்தாத சுயமை உள்ளங்களை இலங்கைக்குச் சென்று, பல துன்பங்களுக்கு ஆளாகி தாயகம் திரும்பிய இந்திய இராணுவத்தை, அது ராஜீவ் காந்தியின் இராணுவம், அதை வரவேற்க மாட்டேன் என்று சொன்னவர்களையும், புலிகள் இருக்கும் இடத்தில் எலிகளுக்கு என்ன வேலை என்று இந்திய இராணுவத்தைக் கொச்சைப்படுத்தியவர்களையும் இந்த நாடு ஏற்காது.

இந்த வன்முறையைக் கண்டித்துத்தான் சட்டமன்றத்திலேகூட நாங்கள் ஏழு பேர் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கின்றோம். இந்த மண், மொழியின் பெயரால், இனத்தின் பெயரால் தீவிரவாதத்தை பார்த்தீனியப் பயிராக, விஷக் கிருமிகளாகப் பரப்பிவிடக் கூடாது

[திருமதி டி. யசோதா]

[2002 ஏப்ரல் 16]

என்ற உண்மையான தேசப்பற்று கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த மாமன்றத்தில் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரை 100 கோடி இந்தியர்கள் சார்பாகவும், அன்னை சோனியா காந்தி சார்பாகவும் உளமாறப் பாராட்டுகின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிரபாகரனை இந்திய நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்கு உட்படுத்த எடுக்கவிருக்கும் அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தனது முழுமையான ஆதரவைத் தருவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவசியம் ஏற்பட்டால் இந்திய இராணுவத்தை, இலங்கை அரசினுடைய ஒப்புதலோடு அனுப்பி பிரபாகரனை, எங்கள் தலைவர் ராஜீவ் காந்தியை கொன்றவனை, கொலைக் குற்றவாளியைக் கைது செய்யவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று கொண்டு வந்து முன் மொழிந்த தீர்மானத்திலே பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே கருத்துகளைக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் அமரர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள், படுகொலை செய்யப்பட்டது வன்மையான கண்டனத்திற்குரிய செயல். அதுவும், குறிப்பாகத் தமிழகத்திலே நடந்த மாபெரும் படுகொலையை மனித நேயம் உள்ள தமிழர்கள் ஒவ்வொருவரும் கண்டித்த தவறவில்லை. அதை நினைத்துப் பார்த்தால் இன்றும் நெஞ்சம் எல்லாம் வெடித்துச் சிதறிவிடுமோ என்ற அச்ச உணர்வு நமக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட படுகொலையை பாட்டாளி மக்கள் கட்சி அன்றும் கண்டித்தது; இன்றும் கண்டித்த தவறவில்லை. அதே நேரத்திலே இப்படிப்பட்ட படுபாதகச் செயலைச் செய்த படுகொலை செய்த அந்தக் குற்றவாளிகளை நீதிமன்றத்தின் முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்துவதிலே அல்லது நீதிமன்றத்தின் வாயிலாகச் சட்டமன்றப் பேரவை ஆக்கப்பூர்வமான நடவடிக்கை எடுப்பதிலே, பாட்டாளி மக்கள் கட்சி மாத்திரம் அல்ல, இந்தியத் திருநாட்டில் இருக்கக்கூடிய அனைத்துக் கட்சிகளுக்கும் மாறுபட்ட கருத்து இருக்க முடியாது என்பதை இங்கே நான் தெளிவுபடக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

2002 ஏப்ரல் 16]

[திரு. ஜி.கே. மணி]

ஏறக்குறைய அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இலங்கையிலே தமிழ் இனம் படுகொலை செய்யப்படுவதை, சிங்கள இனவெறி அரசாலே அந்த இராணுவத்திலே இப்படிப்பட்ட தாக்குதல் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதையெல்லாம் தமிழ்நாட்டு மக்கள், இந்திய நாட்டு மக்கள் உலகெங்கும் வாழக்கூடிய தமிழர்கள் எல்லாம் இதுவரையிலே உற்று நோக்கி வந்தார்கள். அப்படிப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே அன்று அந்த இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு வாழ்வுரிமை வேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்தினாலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய நிறுவனத் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தானும் கறுப்புச் சட்டை அணிந்தார். அமைச்சர்களையெல்லாம் அணியச் சொன்னார். அதிகாரிகளையெல்லாம் அணியச் சொன்னார். அந்த வகையிலே, இந்த ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு அவர் அளித்து வந்த அந்தக் குரல், கொடுத்துவந்த அந்த ஆதரவின் அடிப்படையிலே பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே இன்றும் நாங்கள் கறுப்புச் சட்டை அணிந்து வந்திருக்கிறோம் என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி அமரர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கறுப்புச் சட்டை மாத்திரம் அணியவில்லை. சட்டமன்றத்திலே சொல்லிவிட்டு 4 கோடி ரூபாயை அவர்களுக்கு உதவியாக வழங்கினார்கள்.

(முற்பகல் 10-40)

அதுமட்டுமல்ல, அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களிடத்திலே எடுத்துச்சொல்லி, அந்தப் போராளிகளை இந்தியாவிற்கு அழைத்து பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வேண்டுகோளை ஏற்று, அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் அந்த நேரத்திலே ஆயுத உதவிகளைச் செய்தார்கள். ஆயுத உதவி செய்ததோடு மாத்திரமல்ல, ஆயுதப் பயிற்சிக்கு இந்தியாவிலே வழிவகை செய்து கொடுத்ததை எல்லாம் நாம் பார்த்தோம். ஆகவே, இப்படி பல்வேறு நிலைகளில், எல்லா காலக்கட்டங்களிலும் உதவி செய்த அமரர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், சட்டமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தையும் கொண்டு வந்தார்கள். அது மிகுந்த, வரவேற்கக்கூடிய தீர்மானம். சட்டமன்றத்தில், அதாவது 9-4-1984-லே அன்றைய முதலமைச்சராக இருந்த புரட்சித் தலைவர் அமரர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பேசியது. "இன்றையதினம் நான் சொல்கிறேன், இலங்கை அரசு இனியும் அதே வன்முறையில் ஈடுபடுமானால், இந்தத் தமிழக அரசு தன் சக்திக்குட்பட்ட அனைத்தையும் நிச்சயமாகச் செலவிட்டு எப்படி முறியடிக்க முடியுமோ அப்படி முறியடிப்பதற்கு ஆவன செய்ய களத்தில்

[திரு. ஜி.கே. மணி]

[2002 ஏப்ரல் 16]

இறங்கும். மீண்டும் பழைய சம்பவமே நடக்கும் என்றால், இந்தத் தமிழகம் தனித்து நின்று, ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்றால் அதைச் செய்ய நான் முன்வருவேன் என்பதை ஒரு நல்ல முடிவாக அதை எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்” என்று புரட்சித் தலைவர் அமரர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களே அன்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுமாத்திரமல்ல, அன்று தமிழ்நாடு முழுவதும் பொதுக் கூட்டங்களை நடத்தி, அமைச்சர்களையெல்லாம், தலைவர்களை எல்லாம் அழைத்து...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மணி, நீங்கள் தீர்மானத்தின் மேலே கருத்தைச் சொல்லுங்கள். அதாவது, ராஜீவ் காந்தி கொலைக்கு முன்னாலே நடைபெற்ற சம்பவங்களை எல்லாம் விவரிக்கிறீர்கள். இந்தத் தீர்மானத்தின் மேலே உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜி.கே. மணி: தீர்மானத்தையொட்டி சொன்னால்தான் வலுச் சேர்க்கும் என்பதற்காக...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பழைய வரலாறு எல்லாம் இப்போது தேவையில்லை.

***மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி.கே. மணி அவர்கள் குறிப்பிடும்போது அன்னை இந்திரா காந்தியின் ஒப்புதலுடன் புரட்சித் தலைவர் காலத்திலே போராளிகளுக்கு இங்கு பயிற்சி தரப்பட்டது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய, இராணுவத்திற்கு வேண்டிய தளவாடங்களை எல்லாம் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். அதை அவைக் குறிப்பிலே கொண்டுவருவது சரியான முறையா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். காரணம்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது பழைய நிகழ்ச்சி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: பழைய நிகழ்ச்சியாக இருந்தால் கூட, அதைக் கொடுத்தார்கள், பயிற்சி தந்தார்கள் என்பதைக் கொண்டுவர வேண்டுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

திரு. ஜி.கே. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதில் நடந்த உண்மையைச் சொல்கிறேன். பத்திரிகைச் செய்தி. உண்மை. இதிலே ஒன்றும் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. அதேநேரத்திலே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள்கூட அன்று பேசிய பேச்சிலே இலங்கை அரசினுடைய கறுப்புச் சட்டத்தைக் கிழித்து, காலிலே

2002 ஏப்ரல் 16]

[திரு. ஜி.கே. மணி]

மிதித்து கண்டன உரையாற்றியது இருக்கிறது. அதேநேரத்திலே, இங்கே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அவைத் தலைவராக இருக்கக்கூடிய மரியாதைக்குரிய புலமைப்பித்தன் அவர்கள் ஆற்றிய உரை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வகையிலே பார்ப்போம் என்று சொன்னால், எல்லா வகையிலும் ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்த நிலை, அனைத்துக் கட்சிகளினுடைய நிலைப்பாடு என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

அதேநேரத்திலே, இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினை இப்போது உலகத்தின் கவனத்தையே ஈர்த்து வருகின்றது. இது ஓர் இனத்தவரின் வாழ்வுரிமைப் பிரச்சினை என்பதை உலகம் அங்கீகரிக்கத் தொடங்கி இருக்கிறது. 4 ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள நார்வே நாடு, நாடிவந்து உதவுவதும், சமரசப் பேச்சுவார்த்தைக்கு அமெரிக்கா ஆதரவு தெரிவித்திருப்பதும், இதைத்தான் நமக்கு உணர்த்துகிறது. இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை என்பது ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் பிரச்சினையோ அல்லது ஒரு தனிக் குழுவினரின் பிரச்சினையோ அல்ல. அது அங்கே வாழ்ந்து வருகிற 25 இலட்சம் தமிழர்களின் பிரச்சினை. சிங்களர்களைப்போல் தங்களுக்கும் சம உரிமை வேண்டுமென்று அரை நூற்றாண்டாக அங்குள்ள தமிழர்கள் போராடி வரும் பிரச்சினை. இப்போது தொடங்கி இருக்கிற சமரசப் பேச்சுவார்த்தையினால், இந்தப் போராட்டத்தில் வெற்றி கிடைக்கும். அரசியல் ரீதியாகவும், சமூகப் பொருளாதார ரீதியாகவும், சம உரிமை கிடைக்கும் என்று 25 இலட்சம் இலங்கைத் தமிழர்கள் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் அவர்கள் வெற்றியடைய வேண்டும் என்று வாழ்த்தவும், ஏன், உதவிடவும் தார்மிக ரீதியாகவும் உணர்வுபூர்வமாகவும் நமக்கு கடமை இருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதில் வேறு பிரச்சினைகள் குறுக்கிட நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது. இளம் தலைவர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களின் படுகொலை மிகப் பெரிய இழப்பு. அது கண்டிக்கப்பட வேண்டியது என்பதை நான் முதலிலே சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறேன். அந்தக் குற்றத்திலே ஈடுபட்டவர்கள் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தப்பட வேண்டும். இதில் யாருக்கும் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. ஆனால், இதற்கு நீதிமன்றங்கள் வாயிலாக, சட்டபூர்வமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை இங்கே மீண்டும் நான் வலியுறுத்துகிறேன். வேறு பல வழக்குகளில் எல்லாம், இந்த நடைமுறைகள்தான் பின்பற்றப்படுகின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பம்பாய் தொடர் வெடி குண்டு வழக்கு,

[திரு. ஜி.கே. மணி]

[2002 ஏப்ரல் 16]

விமானக் கடத்தல் வழக்கு, காஷ்மீர் தீவிரவாதிகள் குறித்த வழக்கு முதலியவற்றில் இப்படித்தான் நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டு, நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

முற்பகல் 10-45

இந்த நிலையில் இந்தப் பிரச்சினையில் மட்டும் இராணுவத்தை அனுப்பி கைது செய்து வாருங்கள் என்று சொல்வது நடைமுறை சாத்தியம்தானா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இலங்கையில் பத்து ஆண்டுகளாக சண்டையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த அரசாங்கங்கள் இருந்தபோது, நடக்காத ஒரு காரியத்தை, இப்பொழுது அங்கே சண்டையை நிறுத்தி சமரசப் பேச்சுவார்த்தையைத் தொடங்கியிருக்கிற ஓர் அரசு பதவியில் இருக்கிறபோது எந்த அளவிற்கு சாத்தியம் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இலங்கையில் பெரும்பாலான தமிழர்கள் வாழும் பகுதிக்குள் இராணுவம் இதுவரையில் நுழையவே முடியவில்லை. தமிழர்கள் பகுதிகளை தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர முடியவில்லை என்பதனாலே இலங்கை அரசு சமரசப் பேச்சுவார்த்தையைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று அதை நாடி இருக்கிறது. 'பிடித்துக் கொடு அல்லது எங்கள் படையை அனுப்பி பிடிக்க அனுமதி கொடு' என்று கேட்போமானால், இலங்கை அரசு திருப்பிக் கேட்காதா? பாகிஸ்தானில் பதுங்கியிருக்கும் தீவிரவாதிகளை, விமானக் கடத்தல்காரர்களைப் பிடித்து வர இராணுவத்தையா அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, சட்டசபையில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்துவிடுவதால் மட்டும் என்ன பயன் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை எண்ணிப் பார்ப்பதோடு, நமது தீர்மானத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய அரசு நடவடிக்கையில் இறங்கிவிடுமா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு முன்னுதாரணங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதற்கு முன்னர் இதே மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைப் பார்த்தால், 8-7-1991 அன்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் அன்றும் முதலமைச்சர். அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து இருக்கிறார்கள். காவிரி நடுவர் மன்றம் வழங்கியிருக்கும் இடைக்கால உத்தரவை கண்டிப்பாக அமல்படுத்தும்படி கர்நாடக அரசுக்கு உத்தரவிட

2002 ஏப்ரல் 16]

[திரு. ஜி.கே. மணி]

வேண்டுமென்று அந்தத் தீர்மானத்திலே வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 11 ஆண்டுக் காலம் கடந்துவிட்டது. இதுவரையில் என்ன நடந்தது? இன்றைக்கும் கர்நாடகம் அடம்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாம் கர்நாடக அரசாங்கத்திடம் கையேந்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: Point of order.

திரு. ஜி.கே. மணி: I am not yielding. நான் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: I am on a point of order.

திரு. ஜி.கே. மணி: விளக்கம் சொல்ல வேண்டும், அவ்வளவுதானே?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஞானசேகரன், உட்காருங்கள், நான் சொல்லிவிடுகிறேன். திரு. மணி, இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டி சொல்ல வேண்டிய கருத்துகளை நீங்கள் சொல்லி முடியுங்கள். இதற்கு முன்னால் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைப் பற்றியெல்லாம் நீங்கள் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: Speaker Sir, you give me an opportunity. I am on a point of order.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி, சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. ஜி.கே. மணி: நான் பேசி முடித்துவிடுகிறேன், அடுத்து நீங்கள் பேசப் போகிறீர்கள். நீங்கள் பேசும்போது சொல்லுங்கள்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: நீங்கள் முடிக்க முடியாது. Point of order. I have got a right to talk. (Interruption) I have got a right to talk. You cannot prevent me.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மணி, அவர் என்னவென்று சொல்லட்டும், கேட்போம்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, Point of Order.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஞானசேகரன், அவர் பேசி முடித்தவுடன் நீங்கள் கேட்கலாம்.

[2002 ஏப்ரல் 16]

திரு. சி. ஞானசேகரன்: அவர் திசை திருப்பிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. ஜி.கே. மணி: நான் திசை திருப்பிப் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் பேசியதில்தான் நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். அவர் பேசி முடித்த பிறகு உங்களைக் கூப்பிடுகிறேன்.

திரு. ஜி.கே. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இத்தனைக்கும் கர்நாடகம் நமது அண்டை மாநிலம். இந்தியாவின் இறையாண்மையின் மீதும், அரசியல் சட்டத்தின் மீதும், நம்பிக்கையும், பற்றுறுதியும் வைத்துள்ளோம் என்று உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்டு அமையும் ஆட்சிகள் நடந்து வரும் மாநிலம். அப்படிப்பட்ட ஒரு மாநில அரசு, நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்களைக் கொண்ட, நடுவர் மன்ற ஆணையை அமல்படுத்த மறுத்து வருகிறது. நாம் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பி வைத்துள்ள மத்திய அரசிலும் இதுவரையில் எதுவும் செய்யவில்லை. இதுதான் நிலைமை. இந்த நிலையில் இலங்கை நாடு, தனி நாடு, தனி இறையாண்மை படைத்த நாடு. அப்படி இருக்கும்போது, அங்கே இராணுவத்தை அனுப்புங்கள் என்று சொல்வதும், அதற்காக தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதும் உலக அரங்கில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா? அண்டை வீட்டில் ஏதாவது நடந்துவிட்டாலே சர்வதேச அரங்கில் கண்டனமும், எதிர்ப்பும் கிளம்புகிற காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது இன்னொரு நாட்டுக்கு, அதன் அனுமதியில்லாமல் இராணுவத்தை அனுப்ப முடியுமா என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) நான் பேசி முடித்துவிடுகிறேன்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலகப்பிரமணியன்: இதுதான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தீர்மானத்தைப் படித்துவிட்டுப் பேசவேண்டும். நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. தீர்மானத்தைப் படித்துவிட்டுப் பேசவேண்டும். தீர்மானத்திலே நாமே இராணுவத்தை அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

திரு. ஜி.கே. மணி: நான் பேசி முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் பேசி முடிக்கட்டும். அடுத்து நீங்கள் பேசப் போகிறீர்கள். அவருடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

2002 ஏப்ரல் 16]

திரு. ஜி.கே. மணி: முடித்து விடுகிறேன். இன்றைக்கும் தமிழர்களை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகள் எத்தனையோ உள்ளன. அவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கவனத்தை திசை திருப்புகிற பிரச்சினையில் நாம் ஈடுபடுவது நல்லதல்ல. குறிப்பாக, நமது தமிழ்ப் பத்திரிகையில், தினமணி பத்திரிகையில் வந்த ஒரு செய்தியை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 'இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண உதவுவதில் கடந்த காலம் குறுக்கிட அனுமதிக்கக் கூடாது' என்று தினமணி நாளிதழ் வலியுறுத்துகிறது. அதைப்போலவே, 'The Hindu,' 'The Times of India' போன்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள்கூட சமரசப் பேச்சுவார்த்தைக்கு குந்தகம் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற பொதுவான கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன. அதையே நானும் இங்கே வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

(முற்பகல் 10-50)

இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சினையில் அரசியல் தீர்வு ஏற்படுவதற்கான நல்ல சூழ்நிலை உருவாகி வருகிறது. முடிந்தால் இதற்கு நாமும் உதவுவோம். அங்கே யார் யாருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதென்பது இலங்கைத் தமிழர்களும், இலங்கை அரசும் முடிவு செய்துகொள்ளட்டும். நாம் நேரடியாக உதவாவிட்டாலும், குந்தகம் ஏற்படுத்திவிடாமல் இருப்போம் என்று இங்கே அன்போடு வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வழக்குப் பிரச்சினையில் சட்டம் அதன் கடமையைச் செய்யட்டும். அது வேறு. 25 இலட்சம் தமிழர்களின் வாழ்வுரிமை என்பது வேறு. இரண்டையும் ஒன்றாக்கி 25 இலட்சம் இலங்கைத் தமிழர்களின் வாழ்வுரிமைப் போராட்டத்தையும், அவர்களது உரிமைகளையும் பின்னுக்குத் தள்ளிவிடாதீர்கள் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்களே, தமிழர்கள் என்ற காரணத்தினாலே இங்கே தமிழ்நாட்டிலே வாழக்கூடிய தமிழர்கள், இந்தியத் திருநாட்டிலே வாழக்கூடிய தமிழர்கள், உலகமெங்கும் வாழக்கூடிய தமிழர்கள் எல்லாம் எதிர்நோக்கி இருக்கிற பிரச்சினையை தயவுசெய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து இதிலே ஒரு நல்ல முடிவினை உண்டாக்க வேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் என்பது ஏற்புடையதாக இருக்காது என்பதை இங்கே நான் மீண்டும், மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றேன்.

[திரு. ஜி.கே. மணி]

[2002 ஏப்ரல் 16]

அதிலும் இன்னொன்று, மத்திய அரசு இப்போது சரியான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. மத்திய அரசினுடைய அணுகுமுறை சரியாக இருக்கிறது. உலக நாடுகள் எல்லாம் பாராட்டக்கூடிய வகையிலே இருக்கிறது. அந்த வேளையில் மத்திய அரசை இது புண்படுத்துவது போல, குறை சொல்லுவது போல இந்தத் தீர்மானத்திலே வாசகம் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதையும் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டு, இந்தத் தீர்மானம் என்பது உள்நோக்கம் கொண்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இது தமிழர்களுக்கு எதிரான தீர்மானம். தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு எதிரான தீர்மானம். உலகமெங்கும் வாழக்கூடிய தமிழர்களுக்கு எதிரான தீர்மானம் என்பதைச் சொல்லி எதிர்த்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜே ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த விவாதத்தில் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. ஆனால், சில கருத்துகளை சொல்லியே ஆகவேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது ஸ்ரீலங்கா நாட்டின் இறையாண்மையைப் பாதிக்கின்ற வகையில் நாம் இராணுவத்தை அங்கே அனுப்ப முடியாது என்று குறிப்பிட்டார். அதைப் போலவே இங்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி.கே. மணி அவர்கள் பேசுகின்றபோதும் இலங்கை அரசின் அனுமதி இல்லாமல் இராணுவத்தை அனுப்ப முடியாது என்று குறிப்பிட்டார். அவர்களுக்கு இந்தத் தீர்மானத்தின் கடைசிப் பத்தியிலுள்ள வாசகங்களை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

'ஸ்ரீலங்கா அரசினால், LTTE இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரனை பிடித்து நாடு கடத்த இயலவில்லை என்றால், ஸ்ரீலங்கா அரசின் அனுமதியோடு, இந்திய இராணுவத்தை ஸ்ரீலங்கா அரசின் உதவிக்கு அனுப்பி' என்றுதான் வருகிறது. ஆகவே, தீர்மானத்திலேயே ஸ்ரீலங்கா அரசின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் இராணுவத்தை அனுப்ப வேண்டும் என்று நாங்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி.கே. மணி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துகளைப் பார்க்கும்போது அவர்களைப் போன்றவர்கள் இந்த அவையின் உள்ளேயும், வெளியேயும் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கத்தையே திசை திருப்பும் வகையில் பல கருத்துகளை எடுத்துச் சொல்லக்கூடும் என்பதால், ஏற்கெனவே வரையப்பட்டு, மாமன்ற

2002 ஏப்ரல் 16]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பழைய தீர்மானத்தின் பக்கம் 3-ல் இருக்கின்ற ஒரு பத்தியை இந்தத் திருத்தப்பட்ட தீர்மானத்தோடு இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சபாநாயகர் அவர்களின் அனுமதியைக் கோருகிறேன்.

இப்போது திருத்தப்பட்ட அரசினர் தனித்தீர்மானத்தில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட ஒரு பத்தியை முதல் பத்தியாக நான் வாசித்தேன். அதனை அடுத்து இரண்டாவது பத்தியாக பழைய தீர்மானம் பக்கம் 3-ல் வருகின்ற இந்தப் பத்தியைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதாவது 'தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின்மீது தமிழக மக்கள் கொண்டிருந்த அனுதாபமும், ஆதரவு மனப்பான்மையும், திரு. ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலைக்குப் பின்பு முற்றிலும் மாறிவிட்டது. அதிலும், அந்தக் கொடூர சம்பவத்தின் பின்னணியில் இருந்து செயல்பட்டது தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும், அதன் தலைவர் பிரபாகரனும் தான் என்பது தெரிய வந்தபோது, தமிழக மக்கள் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் மீதும் அதன் நடவடிக்கைகள் மீதும், ஓர் அச்சம் கலந்த வெறுப்பைக் காட்டத் துவங்கினர். தமிழக மக்களின் உணர்வை எப்போதும் பிரதிபலிக்கும் இந்தத் தமிழக அரசு, அது முதல் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்துக்கு தனது எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்து தெரிவித்து வருகிறது' என்ற பத்தியை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தங்களுடைய அனுமதியைக் கோருகிறேன். அதன்பிறகு அப்படியே தொடர்ச்சியாக அந்தத் தீர்மானம் முடிகின்ற வரை திருத்தப்பட்ட தீர்மானத்திலும் அப்படியே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தப் பத்தி இணைக்கப்படுகிறது. திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்.

முற்பகல் 10-55

*திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்குப் பிறகுதான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே முன்மொழியப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவாகவே புலப்படுகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை இரண்டு வகையில் பார்க்க

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 ஏப்ரல் 16]

வேண்டும். இலங்கை தமிழர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாப்பது, அதே நேரத்திலே பயங்கரவாதத்தின் ஆணி வேரை அழித்திடுவது என்ற இரண்டு அடிப்படை அம்சங்கள்மீது இந்தத் தீர்மானம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கையிலே தமிழர்கள் அனைத்து உரிமைகளையும் பெற்று வாழ வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை. அதற்காக எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கைகளை நாங்கள் முழுமையாக ஆதரிப்போம். இலங்கைப் பிரச்சினை என்பது, இலங்கையிலே தமிழர்களுடைய பிரச்சினை என்பது இன்று புதியதாகத் தோன்றிய ஒன்றல்ல. நான், சுதந்திரம் பெற்ற நாளிலிருந்த பிரச்சினைக்குப் போகவில்லை. தமிழர்களுக்கு குடியரிமை கொடுக்கக் கூடாது என்று யார் சொன்னார்கள் என்பதையெல்லாம் நான் பேசப்போவதில்லை. ஆனால், அங்கே ஜனநாயக நாடாக மலர்ந்து, ஜனநாயக தேர்தல்கள் நடைபெற்றதற்குப் பின்னால், அன்றையதினம் பிரதமராக இருந்தவர் சிங்களம் மட்டுமே ஆட்சி மொழி என்று ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினார்கள். 1956-ஆம் ஆண்டு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதனுடைய தொடர்ச்சியாக தமிழ்ப் பகுதிகளில் போராட்டம் நடைபெற்றது. பெரிய போராட்டம் நடைபெற்றது. போராட்டத்திற்கு அன்றையதினம் செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து 1957-ல் பண்டார நாயகா-செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதேபோல், 1965-ல் சேனநாயகா-செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இந்த இரண்டு ஒப்பந்தங்களுமே தோல்வியிலேதான் முடிந்தன. 1983-ல் மிகப் பெரிய இனக் கலவரம் நடைபெற்றது. அந்த இனக் கலவரம் நடைபெறுவதற்கு முன்னாலே போராளிக் குழுக்கள் அப்போதுதான் தலையெடுக்க ஆரம்பித்தன. அதுமட்டுமல்ல, அதுகாறும் தமிழரசு கட்சி என்று தன்னுடைய பெயரை வைத்துக்கொண்டிருந்த Federal Party செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைமையிலே இயங்கி வந்த அந்தக் கட்சி, தன்னுடைய பெயரையே மாற்றிக்கொண்டு, தமிழர்கள் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி என்று பெயரை மாற்றிக்கொள்கிறது. காரணம், நம்பிக்கை இழந்துவிடுகிறார்கள். எத்தனை முறை பேச்சுவார்த்தை நடத்தினாலும், இதிலே பலன் இல்லை என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், கருதுகிறார்கள். அதனுடைய விளைவாக அது தமிழர்கள் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியாக வருகிறது. அந்த நேரத்திலே பயங்கரமாக கலவரம் நடைபெற்று, ஒரு இலட்சத்து 50 ஆயிரம் தமிழர்கள் அகதிகளாக இந்தியா வந்தார்கள். அன்றையதினம் இந்திரா காந்தி அவர்கள் பாரதப் பிரதமராக இருந்தார்கள்.

2002 ஏப்ரல் 16] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

அதுமட்டுமல்ல, அணிசேரா நாடுகளுடைய தலைவியாகவும் அன்றையதினம் இருந்தார்கள். அணிசேரா நாடுகளுடைய தலைவி என்ற முறையில் அணிசேரா நாடுகளுடைய அணியிலே ஸ்ரீலங்காவும் இருந்தது என்ற முறையிலே அன்றையதினம் அவர்களுடைய அதிபரோடு தொலைபேசியிலே பேசினார்கள்.

இலங்கையிலே நடைபெறுகின்ற சம்பவங்கள் உங்களுடைய உள் நாட்டுச் சம்பவங்கள் என்று நாங்கள் அதைப் புறக்கணித்துவிட முடியாது. எங்களுக்கு அண்டை நாடு என்பது மட்டுமல்ல, வரலாற்றாலும், கலாச்சாரத்தாலும் நாங்கள் பிணைக்கப்பட்டவர்கள். எனவே, அதிலே எங்களுக்கு மிகுந்த அக்கறை உண்டு. நீங்கள் இதைப் போன்று நடந்துகொள்வதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம். உடனடியாக நீங்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். பேச்சுவார்த்தை என்றால் யாரோடு என்கிற பிரச்சினை வந்தது. அன்றையதினம் அதற்கு முன்னாலே, இந்தச் சம்பவத்திற்கு முன்னாலே நடைபெற்ற தேர்தலிலே 14 இடங்களிலே வடக்கு மாநிலத்திலே மட்டும் தமிழர்கள் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி வெற்றி பெற்றிருந்தது. எம்.பி.-க்கள் வந்தார்கள். கிழக்கிலே 4 எம்.பி.-க்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். ஆக 18 எம்.பி.-க்கள் தமிழர்கள் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியிலே இருந்தார்கள். எனவே, தமிழர்கள் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியோடு பேச வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்திலே 1983-லே கொழும்பிலே நடைபெற்ற சர்வகட்சி மாநாட்டிலே இணைப்பு 'சி'-Annexure-C ஒரு சமரசத் திட்டம் ஏற்பட்டது. அந்தச் சமரசத் திட்டமும் வெற்றி பெறவில்லை. தோல்வியிலே முடிந்தது. அதற்குப் பிறகு 1985-ல் ராஜீவ் காந்தி அவர்களுடைய முயற்சியாலே திம்புவிலே பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றது. அதிலேதான் முதல் முறையாக போராளிக் குழுக்கள் அனைவரையும் அங்கு ராஜீவ் காந்தி அனுப்பி வைத்தார்கள்.

இதே L.T.T.E., PLOT-Peoples' Liberation Organisation of Tamil Eelam, TELO- Tamil Eelam Liberation Organisation, Eelam Revolutionary Organisation for Students, EROS, E.P.R.L.F. அத்தனை பேரும் பங்கேற்றார்கள். ஆனால், பேச்சுவார்த்தை தோல்வியிலேதான் முடிந்தது. பெங்களூரில் நடைபெற்ற சார்க் மாநாட்டிலே இலங்கை அதிபர் ஜெயவர்தனாவுடன் பாரதப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி பேசியதினுடைய அடிப்படையிலே டிசம்பர் 19 பிரேரணை முன் வைக்கப்பட்டது. இந்த சமரசத் திட்டமும் தோல்வியிலே முடிந்தது.

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 ஏப்ரல் 16]

ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் அதற்குப் பிறகு கொஞ்சம் கண்டிப்பு காட்ட ஆரம்பித்தார்கள். எங்களுக்கு அதிலே அக்கறை உண்டு என்பதைக் காட்டுவதற்காக தமிழர் பகுதிகளில் உணவுப் பண்டங்கள் கிடைப்பதற்கு சிரமமாக இருக்கிறது, கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று அங்கே குரல் எழும்ப ஆரம்பித்தது. இங்கிருந்து கப்பலில் உணவுப் பண்டங்களை அனுப்பினார்கள். அந்தக் கப்பல்கள் உணவுப் பண்டங்களை இறக்கக்கூடாது என்று இலங்கை அரசாங்கம் அன்றையதினம் தடுத்தது. உடனே கப்பல்கள் திரும்பின. எல்லோரும் கேலிப் புன்னகையோடு பார்த்தார்கள். எதற்காக அனுப்ப வேண்டும்? எப்படியும் தடுக்கப் போறான், ஏன் அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இரண்டொரு நாட்களுக்குள்ளாக விமானத்திலே அனுப்பி வைத்தார்கள். உணவுப் பண்டங்களை சுமந்த விமானங்கள், அந்த விமானங்கள் தாழப் பறந்தன. அந்த விமானங்களுக்குப் பாதுகாப்பாக நம்முடைய போர் விமானங்களும் உயரத்திலே பறந்தன. 'ஆப்பரேஷன் பூமாலை' என்று அதற்குப் பெயர் சூட்டினார்கள்.

முற்பகல் 11-00

அன்றையதினம் உணவுப் பண்டங்கள் அங்கே, 'இலங்கையிலே வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் உணவுப் பண்டங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகுதான் ஜெயவர்த்தனா நிலைமையை உணர்ந்தார். உணர்ந்து, அவர் ராஜீவ் காந்தியோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்த ஒப்புக்கொண்டார். 'இந்தியா பெரிய நாடு, எம்முடைய அண்டை நாடு, எங்கேயோ எட்டத்திலே இருக்கிற நாட்டை நாங்கள் நம்பி இருக்கவில்லை' என்று ஜெயவர்த்தனா பகிரங்கமாகவே சொன்னார். அதனுடைய விளைவாக, ஜூலை மாதம் 29ஆம் தேதி 1987-லே ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இந்தியா - இலங்கை உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

அந்த இந்திய-இலங்கை உடன்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில், அனைத்துத் தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். போராளிக் குழுக்கள் அத்தனைபேரும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியும் ஏற்றுக்கொண்டது. அதுமட்டுமல்ல, ராஜீவ் காந்தி அங்கே போன நேரத்திலே, அந்த உடன்பாடு தமிழர்களுக்கு எதிரான உடன்பாடு என்று சொன்னால், சிங்களவன் ஏன் வெறி கொண்டு ராஜீவ் காந்தியைத் தாக்கிக் கொல்ல முயற்சித்திருக்க வேண்டும்? சிங்களவன் அங்கே தாக்க முயற்சித்தான். அதுவும் யார்? இராணுவ மரியாதை கொடுக்கப்படுகிறது; அந்த இராணுவ மரியாதை கொடுக்கப்படுகின்ற

2002 ஏப்ரல் 16] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

நேரத்தில் அந்த இராணுவ மரியாதையிலே நின்றுகொண்டிருந்த ஒரு போர் வீரன் தன்னுடைய துப்பாக்கியை எடுத்து, ராஜீவ் காந்தியின் தலையிலே அடித்துக் கொல்வதற்கு ஒரு முயற்சி மேற்கொண்டான். அதனாலே அது, நிச்சயமாக சிங்களவனுக்குச் சாதகமான ஓர் ஒப்பந்தம், உடன்படிக்கை அல்ல என்பது மட்டுமல்ல சிங்களவர்களுக்கு எதிரான உடன்படிக்கை என்றுதான் அவர்கள் கொண்டார்கள்.

அந்த உடன்படிக்கையிலே முக்கியமான அம்சங்கள், நான்கு அம்சங்கள் மிக முக்கியமான அம்சங்கள். ஒன்று, நீண்டகாலமாக அங்கே தமிழர்கள் போராடி வருவது, வடக்கும் கிழக்கும் இணைந்த ஒரு மாநிலம் வேண்டும். அதுதான் தமிழரசு கட்சி, பெடரல் பார்ட்டி, சமஷ்டி வேண்டும் என்பதிலே வடக்கும் கிழக்கும் இணைந்த ஒரு மாநிலம் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இலங்கை அரசாங்கம் எந்தக் கட்டத்திலேயும் அதற்கு இடம் கொடுக்க உடன்படவேயில்லை. வேண்டுமானால் மாவட்ட அந்தஸ்து தருகிறோம். அதுவும் வடக்கு தனியாக இருக்கும். கிழக்கு தனியாக இருக்கும். இரண்டும் இணையக் கூடாது, அதுதான் இலங்கை அரசாங்கத்தினுடைய, தொடர்ந்து அது பண்டாரநாயகாவாக இருந்தாலும் சரி, சேனநாயகாவாக இருந்தாலும் சரி, ஜெயவர்த்தனாவாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும், அதற்கு மேலே அவர்கள் வரவேயில்லை. ஆனால், ராஜீவ் காந்தியுடன், உடன்பாட்டிலே இலங்கையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலப்பரப்பில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணம் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டது. லிங்கேஜ், தமிழ்த் தாயகம், மாநில நிர்வாகச் சுயாட்சி என்று உருவானது.

அதுமட்டுமல்ல, அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதலமைச்சர், தமிழ்த் தாயகத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதலமைச்சர் அவர்கள் இருப்பார்கள். அதுமட்டுமல்ல, 1956 முதல் சிங்களம் மட்டுமே ஆட்சிமொழி என்ற நிலை இருந்தது. அந்த நிலை மாறி தமிழும் ஆட்சி மொழி என்ற சம உரிமை பெற்றது. இலங்கைச் சிறைச்சாலையிலே கைதிகளாக நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருந்த 5,000 தமிழ்க் கைதிகளுக்குப் பொது மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டு, விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள்.

இந்தியப் பெருங்கடல் அமைதி மண்டலமாக்கப்பட்டது. அந்நிய சக்திகளின் நடமாட்டம் முழுவதுமாகத் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. L.T.T.E.-யும் முதலிலே இதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அனைத்துப் போராளிக் குழுக்களும் ஏற்றுக்கொண்டது. அதுமட்டுமல்ல, இந்த உடன்பாடு கையெழுத்து ஆனதற்குப் பின்னாலே, யாழ்ப்பாணத்திற்குப்

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 ஏப்ரல் 16]

பக்கத்திலே இருக்கிற, நல்லூர் அம்மன் கோவில் திடலிலே அன்றையதினம் பிரபாகரன் அவர்கள் பேசினார்கள். உடன்பாட்டை வரவேற்று, அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று பேசினார்கள். இனி தமிழர்கள் பாதுகாப்பை இந்திய இராணுவம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று பேசினாரே தவிர தொடர்ந்து அவர், ஒரு கூட்டத்திலேகூட அதை அவராலே ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இந்த உடன்பாட்டை எப்படியாவது உடைத்தெறிய வேண்டும் என்பதில் அவர் தீவிரம் காட்டினார்.

அன்றையதினம், அந்த உடன்பாட்டில் முக்கியமான அம்சம் என்பது இடைக்கால நிர்வாகம், யார் கையில் இருக்கிறது? இது நடப்பதற்குக் கொஞ்சம் நாள் ஆகும். அதற்காக ஓர் இடைக்கால நிர்வாகம் வேண்டும். அதிலே, அவர்கள், ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் கொடுக்கிற பட்டியலிலேயிருந்து நான் 5 பேரை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எந்தப் பட்டியலைக் கொடுக்கிறார்களோ, அந்தப் பட்டியலிலேயிருந்து 5 பேர்களை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் கொடுத்த அந்த கவுன்சிலர்கள் பட்டியலிலே மாத்தையா, யோகி, ரமேஷ், காசி ஆனந்தன், ரூபன், ஸ்ரீதரன், ரவி, அல்ஹுத் ஹாடம் லப்மே சையத் முகமது, பாக்டர் ஏ.எம்.எம். ஜமீல் இவ்வளவு பெயர்களைக் கொடுத்தார்கள். இதிலே அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டது மாத்தையா, யோகி, ரூபன், ஸ்ரீதரன், ரவி, அல்ஹுத் ஹாடம் லப்மே சையத் முகமது. இதிலே விடுதலைப் புலிகள் சொன்னார்கள், ஸ்ரீதரன், ரவி, இவர்களுக்குப் பதிலாக ரமேஷ், சிவானந்த சுந்தரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஏற்றுக்கொண்டு, இதிலே என்ன பிரச்சினை வந்தது என்றால், யார் பிரதம நிர்வாக அலுவலராக இருப்பது? Chief Executive Councillor-ஆக யார் இருப்பது என்ற பிரச்சினை வந்தது. அதிலே 3 பேரின் பெயர்களைக் கொடுங்கள். அதிலே ஒரு பெயரை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். என்று ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் சொன்னார்கள். 3 பேர்களின் பெயர்களைக் கொடுத்தார்கள். சிவானந்த சுந்தரம், நமச்சிவாயம் பத்மநாபன், சி.வி.கே. சிவஞானம் என்று 3 பெயர்களைக் கொண்ட பட்டியலைக் கொடுத்தார்கள். இந்த 3 பேரிலே சி.வி.கே. சிவஞானத்தை Chief Executive Councillor -ஆக அன்றையதினம் மூலங்கா அரசு அறிவித்தது. இதை பிரபாகரன் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள். அன்றிலேயிருந்து பிரபாகரன் முரண்டு பிடித்தார். எப்படியாவது உடைத்தெறிய வேண்டும் என்ற ஒரு முரண்டு பிடித்து, பிறகு நம்முடைய இராணுவத்திற்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தார்கள்.

2002 ஏப்ரல் 16] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

இதுதான் வரலாறு. ஆனால், இன்றைக்குத் திடீரென்று, 15 ஆண்டுகள் கழித்து என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? புதிய நிலை என்ன? எந்த இடம் எடுத்தாலும், அதிலே இடைக்கால நிர்வாகம் வேண்டும் என்றுதான் கேட்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, ஏன் அந்த இடத்திற்கு வந்தார் பிரபாகரன்? அமைதி திரும்ப வேண்டும் என்ற நோக்கம் மட்டுமா? நிச்சயமாக நான் அப்படிச் கருதவில்லை.

செப்டம்பர் 11 ஆம் தேதி உலக வர்த்தக மையம் தாக்குதலுக்கு இலக்கான பிறகு—மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள்—உலகம் முழுவதும் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக ஒரு அபிப்பிராயம் திரண்டு கொண்டிருக்கிறது. யாரும் அதை மறுக்க முடியாது. பயங்கரவாதம் வேரோடு களையப்பட வேண்டும் என்று உலகம் முழுவதும் இருக்கிற அனைத்து மக்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனுடைய விளைவாக பல கஷ்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஒன்று, ஆப்கன் யுத்தம். ஆப்கன் யுத்தத்திற்குப் பின்னால் அந்தப் பகுதியிலே இராணுவ வீரர்கள், அமெரிக்கா இராணுவ வீரர்கள் இன்றையதினம் நிற்கிறார்கள். பாகிஸ்தானிலே இராணுவ வீரர்கள் நிற்கிறார்கள். ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து பாகிஸ்தான் வழியாக போதை மருந்து கடத்தல் நீண்ட காலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த போதை மருந்துக் கடத்தலிலே புலிகளுக்குத் தேவையான பணம் நிறைய கிடைக்கிறது. இப்போது அது நின்றுபோய்விட்டது ஒன்று.

முற்பகல் 11-05

இரண்டு, உலகம் முழுவதும் இருக்கின்ற தமிழர்கள், இலங்கைத் தமிழர்களிடத்திலே வசூல் நடைபெறுகிறது. அவர்களாக விரும்பிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று நினைக்காதீர்கள். மிரட்டி பணம் வாங்குகிறார்கள். நான் இரண்டு நாடுகளிலே இருக்கிற தமிழர்களிடம் நேரடியாகக் கேட்டேன். யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள், இலங்கைத் தமிழர்களிடம் நான் நேரடியாகக் கேட்டேன். நாங்கள் விரும்பிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்ல இயலாது, ஆனால் நாங்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறோம். கொடுக்கவில்லை என்றால் வேறு ஏதாவது ஆபத்து எங்களுக்கு வரும். அதனால் அதில் எந்தவிதமான பிரச்சினையும் இல்லாமல் பணம் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பணம் எல்லாம் அந்தந்த நாடுகளுடைய வங்கிகளிலிருந்து வேறு சில நாடுகளுடைய வங்கிகளுக்கு மாற்றப்பட்டன. அதை இன்றையதினம் அமெரிக்கா தடை செய்துவிட்டது. அது இன்றைக்குக்

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 ஏப்ரல் 16 கிடைப்பாது. அதற்கும் மேலே சொல்ல வேண்டுமென்றால் Deep Penetration Strike Unit அதுதான் கடைசியாக நிறுத்தியதற்கு காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒன்று இதுகாறும் வந்ததைவிட நல்ல பயிற்சி பெற்ற இராணுவ வீரர்களை இலங்கை இராணுவம் உள்ளே அனுப்பியது. அதன் விளைவாக சில பின்னடைவுகள் பிரபாகரனுக்கும் அவருடைய போராளிகளுக்கும் ஏற்பட்டது. அதுவும் ஒரு காரணம். இவையெல்லாம் உண்மையான காரணங்கள். இதற்குப் பின்னாலே இலங்கைத் தமிழர்களுக்குத் தீர்வு காணும் ஏகப் பிரதிநிதியாக பிரபாகரனை இலங்கைத் தமிழர்கள் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை என்பதை நாம் நினைவிலே கொள்ள வேண்டும். யாரும் அவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. எங்களுடைய பிரதிநிதி யார், பிரபாகரன், எங்களுடைய பிரதிநிதி எந்த அமைப்பு, L.T.T.E. தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. அவராகவே தன்னை நியமித்துக்கொள்கிறார். பயங்கரவாதத்தின் அடிப்படையில் இலங்கைத் தமிழர்களை அச்சுறுத்தி பிரபாகரன் தானாகவே உருவாக்கிக்கொண்ட தலைமையை ஜனநாயகப் பண்புள்ள யாரும் அங்கீகரிக்க முடியாது. அடிப்படையில் பிரபாகரன் ஒரு பயங்கரவாதி. ஹிட்லரை விட மோசமான ஒரு fascist. சக போராளி அமைப்புகளில் யாராவது உயிரோடு இருக்கிறார்களா? அவர் இந்த ஊரிலே இருந்தபோது பல போராளி அமைப்புகள் இருந்தன. பல தலைவர்கள் இருந்தார்கள். அவருக்குச் சமமான தலைவர்களாகக் கருதப்பட்டவர்கள். முகுந்தன், உமாமகேஸ்வரன், பத்மநாபா, அதேமாதிரி ஸ்ரீபாரத்தினம், பாலகுமாரன்; இவர்கள் யார் எல்லாம் உயிரோடு இருக்கிறார்கள்? E.P.R.L.F. பத்மநாபா ஒரு இன்ஜினியரிங் கிராஜுவேட், நன்கு படித்தவர், முற்போக்கு சிந்தனை உள்ள அரசியல்வாதி, அவர் இந்த ஊரில், தமிழ் மண்ணில், நம்முடைய சென்னை மாநகரில், அவரை மட்டுமல்ல அவரோடு சேர்ந்த 17 பேரைக் கொன்றார்கள், அந்த 17 பேரில் 5 பேர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழர்கள். அதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அதேபோல T.E.L.O. ஸ்ரீபாரத்தினம், அவரை எப்படிக் கொன்றார்கள் தெரியுமா? 150 பேர் உட்கார்ந்து சாப்பிடும்போது, முதல் கவனம் வாய்க்குள் போகவில்லை, ஈவு இரக்கம் இல்லாமல், காக்கை, குருவியை சுட்டுக்கொல்வது மாதிரி, புறாக்களை சுட்டுக் கொல்வது மாதிரி (குறுக்கீடு) கொடூரமான முறையில் கொன்றார்கள்.

2002 ஏப்ரல் 16]

திரு. ஜி.கே. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசியது தீர்மானத்தில் இல்லை என்று சொன்னார்கள் இது தீர்மானத்தில் வருகிறதா என்று கேட்கிறேன். (குறுக்கீடு.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களே தீர்மானத்திற்கு வந்துவிடுங்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: நீங்கள் தீர்மானத்தின் பின்னணியிலே பேசவில்லை. (குறுக்கீடு) நான் தீர்மானத்தின் பின்னணியில்தான் பேசுகிறேன். (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேச வேண்டியதை எல்லாம் பேசிவிட்டீர்கள். தீர்மானத்தின் பின்னணியில்தான் நான் பேசுகிறேன். தீர்மானத்தின் பின்னணியில்தான் நான் பேசுகிறேன். ஒன்று, E.R.O.S. என்று ஒரு அமைப்பு இருந்தது. அதை மட்டும் கொஞ்ச நாள் விட்டு வைத்திருந்தார். நிர்பந்தப்படுத்தி, சுட்டாயப்படுத்தி, அந்த அமைப்பை தன்னோடு ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டார். இப்போது அவருடைய கதி என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. பாலகுமாரனுடைய கதி என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. ஆளைக் காணோம். அதுமட்டுமா? அதுமட்டுமல்ல, சக போராளி அமைப்புகளில் யாரையும் விட்டு வைக்கவில்லை. பெரும்பான்மையான தமிழர்களை பிரதிநிதிப்படுத்திய தமிழர்கள் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணித் தலைவர்கள் அத்தனை பேரையும் அழித்துவிட்டார். யார், அமிர்தலிங்கம்? அவர்தான் அந்த அமைப்பின் தலைவராக இருந்தார். அமிர்தலிங்கத்தோடு நான் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வருகிறேன் என்று சொல்லி, மதிய உணவு உங்களோடு உண்ணப்போகிறேன் என்று உறுதி அளித்து, அவர் வீட்டுக்கு புலிகள் இரண்டு பேர் வருகிறார்கள். இவர் பேச்சுவார்த்தைதான் நடத்தப் போகிறார் என்று நம்பி அவருடைய மனைவி மங்கையர்க்கரசி, சமையல் செய்து கொண்டிருக்கிறார். திடீரென்று அவரையும், யோகேஸ்வரனையும் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டு இரண்டு பேரும் ஓடிப்போய்விட்டார்கள். ஒருவர் இல்லை, ஒரு யோகேஸ்வரன் இல்லை, ஒரு அமிர்தலிங்கம் இல்லை, யார் உயிரோடு இருக்கிறார்கள்? திரு. சம்பந்தம் இல்லை, ஆலால சுந்தரம் இல்லை, சாம் தம்பி முத்து இல்லை. அவர்கள் எல்லாம் புடம்போட்ட முற்போக்கு சிந்தனையாளர்கள், முற்போக்கு அரசியல்வாதிகள். ஒருவர்கூட இல்லை. எல்லோரையும் சுட்டுக்கொன்றுவிட்டார்கள். யாரையும் விடவில்லை.

பிறகு ஒரு தேர்தல் நடந்தது. சமீபத்திலே ஒரு தேர்தல் நடந்தது, யாழ்ப்பாணத்தில், தமிழர்கள் குடியேறிய பின்னாலே மேயரை பெண்

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 ஏப்ரல் 16]

என்றும் பார்க்காமல் சுட்டுக்கொன்றுவிட்டார்கள். யாரையும் விடவில்லை. அங்கே யாரையும் விட்டு வைப்பது அவர்களுடைய கொள்கையே அல்ல. தன்னுடைய இயக்கத்திலே தனக்கு இணையாக வளர்ந்த போராளிகளை ஒழித்து விடுவார். தனக்குச் சமமாக நினைத்து யாராவது வெளியே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்லுங்கள், எப்படியாவது பார்த்து அவரை முடித்துக் கட்டிவிடுவார். யாராவது இருக்கிறாரா? இவருக்கு அடுத்த இடத்தில் இருந்தாரே? இந்த ஊரில் இவரும் ஆன்டன் பாலசிங்கமும் Air condition room-லே இருக்கிற நேரத்திலே, அங்கே இருந்து போர் நடத்தியவர் ஒருவர். நான் பெயர் சொல்ல விரும்பவில்லை. பெயர் உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் எங்கே இன்றைக்கு? மரண தண்டனை விதித்து அவரைக் கொன்றுவிட்டார்கள். இதுதான் பிரபாகரன். இதை யாரும் எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் மறந்துவிடக்கூடாது. ஜனநாயக நெறிமுறைகளை நம்பாத ஒரு கொடுமையான fascist ஆக வளர்ந்து இருப்பவர்தான் பிரபாகரன். சுருக்கமாகச் சொன்னால் பிரபாகரன் ஒரு பஸ்மாசரன். அதை மறந்துவிடக் கூடாது. இதைக் கருத்தில் கொண்டுதான் இந்தத் தீர்மானத்தையானாலும் சரி வேறு எதுவாக இருந்தாலும் சரி, நாம் நோக்க வேண்டுமே தவிர வேறு எதுவும் கிடையாது. மிக மிக முக்கியமானது இதுதான்.

முற்பகல் 11-10

இரண்டாவது. பயங்கரவாதத்தால் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது நம்முடைய நாடு என்பதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மறந்துவிடக்கூடாது. பிரதமராக இருந்த 2 பேரை பயங்கரவாதத்திற்குப் பலி கொடுத்தது நம்முடைய நாடு. வடக்கே காஷ்மீரிலும், மேற்கே பஞ்சாபிலும், வட கிழக்கு மாநிலங்களும் பயங்கரவாத அமைப்புகளால் மிகப் பெரிய இழப்புகளைத் தொடர்ந்து சந்தித்திருக்கும் நம் நாடு, பிரபாகரன் என்ற பயங்கரவாதியையும் L.T.T.E. என்ற பயங்கரவாத அமைப்பையும் ஆதரிப்பதற்கான வாய்ப்பே இல்லை. தனி ஈழம் என்ற கோரிக்கையையும் ஆயுதம் ஏந்திய போரையும் கைவிடவில்லை என்று வெளிப்படையாகவே பேட்டி கொடுத்திருக்கிறார், பிரபாகரன். ஒரு தீர்வினைக் காண முன் வராத பிரபாகரன் அமைப்பை இந்தியா ஆதரிக்க இயலாது. அப்படி ஆதரித்தால் காஷ்மீர் சுய நிர்ணய உரிமைக்காகப் போராடுவதாகச் சொல்லும் பயங்கரவாத அமைப்புகளை, வடகிழக்கு மாநிலங்களை இந்தியாவிலேயிருந்து பிரித்தெடுக்க முயலும் பயங்கரவாத அமைப்புகளையும், தமிழகத்தை

2002 ஏப்ரல் 16] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

சுய நிர்ணய உரிமையுடன் தனியாகப் பிரிக்க முனையும் தீவிரவாத சக்திகளையும் இந்தியா ஊக்கப்படுத்துவதாக அமையும். அதன் விளைவாக இந்திய தேசிய இனங்கள் சுய நிர்ணய உரிமை கோரும் போர்வையில், இந்தியா பல துண்டுகளாகச் சிதறுவதற்கு பிரபாகரனை ஆதரிக்கும் அணுகுமுறை அடிகோலும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவின் பிரதமராக இருந்த ராஜீவ் காந்தி அவர்களுடைய படுகொலை ஒரு துன்பியல் சம்பவம் என்று மட்டும் வர்ணித்த பிரபாகரனின் போக்கு, சாலையோரத்தில் உயிர்விட்ட ஒருவருடைய முடிவு குறித்த சாதாரண விமர்சனம் போன்றே அமைந்துள்ளது. நான் சொல்கிறேன் என்று நினைக்காதீர்கள் இதை. அவரோடு இன்னும் அந்த நாட்டிலேயே இருக்கிற ஒரு தமிழர் விடுதலை இயக்கத்தினுடைய தலைவர் ஒருவர் சொன்னது. அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். நான் சொந்தமாகச் சொல்லவில்லை. அவர் சொன்னார் என்று சொன்னால், நீ சொன்னாயா என்று தேடி ஏதாவது பண்ணிவிடுவார்கள். அதற்காகப் பயந்து நான் பெயரைச் சொல்லவில்லை. பெயரும் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது அவர் சொன்னதாக. என்னுடைய சொந்தக் கருத்து அல்ல.

ராஜீவ் காந்தி அவர்களின் படுகொலையில் தனக்கோ L.T.T.E. அமைப்புக்கோ எள்ளளவும் தொடர்பில்லை என்று பிரபாகரன் திட்டவாட்டமாக மறுக்கவில்லை; மறுக்க இயலவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, இங்கே இருக்கும்போதே, 1987-ல் அங்கே போவதற்கு முன்பே, இங்கே இருக்கும்போதே திருவாரூரிலே ஒரு முறை பேசினார். இந்திய இராணுவம் இலங்கைக்கு வருமேயானால், சிங்கள இராணுவத்தோடு சேர்ந்துகொண்டு, இந்திய இராணுவத்திற்கு எதிராகப் போர் புரிவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார் பிரபாகரன். இது இங்கே, திருவாரூரிலே, வேறு எங்கேயும் பேசவில்லை. இப்போது, இந்தியா அன்னிய நாடு alien country. இந்திய இராணுவம், இந்திய அமைதி காக்கும் படை அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகப் போயிற்று. அதை ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் என்று சொன்னார். Occupation army என்று சொன்னார். இந்திய இராணுவத்தை ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் என்றும், இந்திய இராணுவத்தை சிங்கள இராணுவத்தோடு சேர்ந்து எதிர்த்துப் போராடுவோம் என்றும் கொக்கரித்தவர்தான் பிரபாகரன். யாரும் மறந்துவிட வேண்டாம்.

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 ஏப்ரல் 16]

மதத்தின் போர்வையில் உலகத்தை அச்சுறுத்தும் ஓசாமா பின்லேடனைப் போன்று தமிழினத்தின் போர்வையில் பயங்கரவாதத்தை வளர்த்தெடுத்தவர் பிரபாகரன். ஓசாமா பின்லேடனின் அணுகுமுறைக்கும், பிரபாகரனின் அணுகுமுறைக்கும் பெரிய வேற்றுமை இல்லை. ஓசாமா பின்லேடன் இப்படியொரு பத்திரிகையாளர் சந்திப்பை ஏற்பாடு செய்திருந்தால் அமெரிக்கா ஏற்றுக்கொள்ளுமா, அனுமதிக்குமா, வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு இருந்திருக்குமா என்று அவர்கள்தான் சொல்ல வேண்டும்.

காதல் வயப்பட்டு விரும்பியவரோடு போலி பாஸ்போர்ட்டைப் பயன்படுத்தி இந்தியாவிற்கு வந்த தலால் ஆஸ்மி என்ற பெண்ணை, குவைத் அரசு திரும்பப் பெறுவதற்கு இண்டர்போலின் உதவியை நாடுகிறது. கோடிக்கணக்கான மக்களின், அன்பையும், ஆதரவையும் பெற்று பிரதமராக இருந்த ராஜீவ் காந்தியை மிகக் கொடூரமான முறையில் படுகொலை செய்த பிரபாகரனை கைது செய்து இந்தியச் சட்டத்தின் முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தி விசாரிக்க வேண்டுமென்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? அதுதான் இந்தத் தீர்மானம். இங்கே கொண்டு வந்து நிறுத்த வேண்டும். விசாரணைக்கு உட்படுத்த வேண்டும். விசாரணை நடந்து ஒருவேளை அவர் நல்லவர், அவர் ரொம்ப யோக்கியமானவர், அவருக்குத் தெரியாமல் அவருடைய அமைப்பு கொன்றுவிட்டது என்று சொன்னால், அதைக்கூட நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இங்கே விசாரணைக்கு அவர் வந்து நிற்பதுதான் நமக்கு ரொம்ப முக்கியம்.

ஆன்டன் பாலசிங்கம் சிகிச்சை பெறுவதற்கு மனிதாபிமான அடிப்படையில் இந்திய அரசு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவரைப் பொறுத்தவரைக்கும் என்ன சிகிச்சை என்று கேட்டபோது, தினசரி டயாலிசிஸ் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும் என்று, பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. கொஞ்சம் ஞாபகப்படுத்திப் படித்துப் பாருங்கள். அப்புறம் சொன்னார்கள். தினமும் அல்ல, ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் என்று சொன்னார்கள். அப்புறம், இப்போது சொல்கிறார், பேட்டியில் அவர் சொல்கிறார், எனக்கு ஏற்கெனவே மாற்றுச் சிறுநீரக அறுவை சிகிச்சை நடைபெற்றிருக்கிறது என்று, மாற்றுச் சிறுநீரக அறுவை சிகிச்சை நடைபெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால், தினசரி டயாலிசிஸ் வேண்டியதில்லை. டயாலிசிசே வேண்டியதில்லை. அதுமட்டுமல்ல, ஒருவேளை அவர் சிகிச்சை பெற வேண்டுமென்றால் என்ன பண்ணலாம், அவர் இந்த நாட்டு பிரஜையும்

2002 ஏப்ரல் 16] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

இல்லை; இலங்கை நாட்டுப் பிரஜையும் இல்லை; இங்கிலாந்து நாட்டுப் பிரஜை. இங்கிலாந்து நாட்டிலேதான் வாழ்கிறார். இங்கிலாந்து நாட்டைவிட தமிழ்நாட்டிலே, சென்னையிலேதான் நல்ல மருத்துவ சிகிச்சைக்கு வசதி இருக்கிறதா என்ன? நிச்சயமாகக் கிடையாது. அவர்கள் எதற்காகச் சொல்கிறார்கள் என்றால், இந்தியாவில், குறிப்பாக தமிழகத்தில் தங்கி சிகிச்சை பெற வேண்டும் என்று சொல்வதில் உள்நோக்கம் இருப்பதாகவே நமக்குத் தோன்றுகிறது. மனிதாபிமானப் போர்வையில் பயங்கரவாதம் தமிழகத்திற்குள்ளே ஊடுருவக் கூடாது என்ற உணர்வின் அடிப்படையில் பாலசிங்கத்தின் பிரச்சினை அணுகப்படவேண்டும் இந்தியாவின் இறையாண்மையை, அமைதிக் கலாச்சாரத்தை சீர்குலைப்பதற்கான எந்த முயற்சியையும், அது மனிதாபிமானப் போர்வையில் வந்தாலும் அனுமதிக்க முடியாது.

சிலர் பேசுகிறார்கள், வெளியிலே பாலசிங்கம் என் உடன்பிறப்பு; பாலசிங்கத்தை உள்ளே வரக்கூடாது என்று சொல்வதற்கு இவர் யார்? தமிழர்கள் என்றால் உடன்பிறப்புதான். ஒப்புக்கொள்கிறேன்; நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இப்போது தினசரி பேப்பரில் வருகிறது. எம்.கே.பாலன் என்று ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இருந்தார்; அவரைக் காணோம். அவருடைய நண்பர் ஜெயக்குமார் என்பவர் இருந்தார்; இரண்டு பேரையும் யார் கொன்றார்கள் என்று கேட்டால் தமிழன்தான் கொன்றான். வேறு யார் கொன்றார்கள்? உடன்பிறப்பு என்று விட்டுவிடலாமா அவனை? இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே இங்கே ஒரு கற்பழிப்புச் சம்பவம் நடைபெற்றது. கதறக் கதற கற்பழித்தார்கள். அவன் யார் என்று கேட்டால் அவனும் தமிழன்தான். உடன்பிறப்பு என்று விட்டுவிடலாமா அவனை? இதைவிட மேசமான ஒரு வாதம் இருக்கவே முடியாது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மனம் வெதும்பி பலமுறை எனக்கும் L.T.T.E. க்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்று கலைஞர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஏன் என்றால் அதுமாதிரி அவருடைய நெஞ்சே நோகத்தகும் வகையில் L.T.T.E. பலமுறை நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-15)

இன்னும் சொல்லப் போனால், E.R.O.S.- ஸீசபாரத்தினத்தை கொன்றார்களே, அப்போது என்ன சொன்னார் என்றால், தலையிடமாட்டோம் என்று மட்டும் சொல்லி நிறுத்தவில்லை. முடிந்தால் எனக்குக் கொஞ்சம் சயனைடு கொடுங்கள் என்று கேட்டார். அவ்வளவு கொடுமான சம்பவம் என்று அவரே அதை வர்ணித்திருக்கிறார்.

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 ஏப்ரல் 16]

L.T.T.E. அவர்களுடைய நாட்டில் யார் ஆள வேண்டும் என்று தீர்மானித்தால் நாம் அதில் தலையிடவில்லை. ஆனால், நம்முடைய நாட்டில் யார் ஆள வேண்டும், யார் பிரதமராக வரவேண்டும் அல்லது யார் பிரதமராக வரக்கூடாது என்று நிர்ணயிக்கிற உரிமை L.T.T.E.-க்கு நிச்சயமாகக் கிடையாது.

அதுமட்டுமல்ல, ஆட்சி அதுவொரு பக்கம். இன்னொரு பக்கம் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், ஒரு கட்சிக்கு யார் தலைவராக இருக்க வேண்டும் பெரிய இயக்கமாக இருந்தால், அந்தப் பெரிய இயக்கத்தினுடைய தலைவராக யார் இருக்க வேண்டும், அவர்கள்தான் நிர்ணயிக்க வேண்டும். நம்முடைய ஊரில் இருக்கிற, நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிற, நம்முடைய ஜனநாயக நாட்டில் இருக்கிற, நம்முடைய ஜனநாயக நடைமுறைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, போட்டி போடுகிற பெரிய கட்சியில் தலைவராக யார் இருக்க வேண்டும், அதை இந்தக் கட்சிக்காரர்கள் தீர்மானிக்க முடியாது. அங்கிருக்கிற விடுதலைப் புலிகள், அங்கிருக்கிற பிரபாகரன் அவர்கள்தான் தீர்மானிக்க வேண்டுமாம். அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? அதை அப்படியே விட்டுவிடலாம் என்று சொல்கிறீர்களா? அதுதான் அவர்களுடைய அணுகுமுறை. ஒரு கட்டத்திலே நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. களத்திலே பலியானவர்கள் தவிர, பிரபாகரனாலே கொல்லப்பட்ட தமிழர்களுடைய எண்ணிக்கையே அதிகம். மொத்தத் தமிழர்கள் அங்கு சாகடிக்கப்பட்டவர்கள் யாராலே அதிகம் என்று சொன்னால், விடுதலைப் புலிகளால், பிரபாகரனால் கொல்லப்பட்டவர்கள்தான் அதிகம். 10,000 தமிழ் முஸ்லீம்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். ஒரு இலட்சம் பேர், ஒரு இலட்சம் முஸ்லீம்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்பதை நான் சொல்லவில்லை. இந்தப் பேட்டிக்குப் பின்னாலே பாலசிங்கம் பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். இந்தப் போராளிகளை எம்.ஜி.ஆர். ஆதரித்துருக்கிறார். எம்.ஜி.ஆர். ஆதரித்தது 1987, ராஜீவ்-ஜெயவர்த்தனே உடன்பாட்டுக்கு முன்பு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. ராஜீவ்-ஜெயவர்த்தனே உடன்பாட்டுக்கு முன்புதான் எம்.ஜி.ஆர். ஆதரித்தார். இங்கே இருக்கிற பலரும் ஆதரித்தார்கள், பல அமைப்புகள் ஆதரித்தன, அந்த அடிப்படையில்தான் ஆதரித்தார்கள், யாராக இருந்தாலும் சரி; அதற்கும் இதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. அதுமட்டுமல்ல, ராஜீவ் காந்தி கொலைக்கு முன்பாக இதெல்லாம் நடந்தது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. அந்த இரண்டையும் கருத்திலே கொண்டு, இதை முடிவு பண்ண வேண்டுமே தவிர வேறு எதுவும் தேவையில்லை, தமிழர்களுடைய பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண பிரபாகரனாலே மட்டுமே முடியும் என்பதை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

2002 ஏப்ரல் 16] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

Brute force could achieve nothing enduring என்று சொல்வார்கள். கொள்கையும், இலட்சியமும் இல்லாத மூர்க்கத்தனமான படையினாலே எந்த நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய சாதனையும் புரிய முடியாது. இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களுடைய பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காணப்பட வேண்டும். இலங்கையில் தமிழர்கள் அனைத்து உரிமைகளையும் பெற்று நம்மதியாக வாழ வேண்டும். அதற்காக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளுக்கு நாங்கள் துணை நிற்போம் என்று கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமைகிறேன். வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

***பேராசிரியர் க. அன்பழகன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தைக் குறித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துகளை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஈழப் போராளிகளால் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் தொடர்ந்து நடத்தப்படும் விடுதலைப் போராட்டத்தில், ஸ்ரீலங்கா நாடு தலைவர்கள் பலரையும், பல்லாயிரம் படைவீரர்களையும் இழந்த பின்னர், எப்படியேனும் போராட்டத்தை நிறுத்தி அமைதி காணும் நோக்கில், நார்வே நாட்டு அரசின் மூலம் ஒரு சமரச முயற்சி தொடங்கப்பட்டுள்ளது. பேச்சுவார்த்தை தொடங்கியுள்ள நிலையில் there is a little light at the end of the tunnel. குகைப் பாதையின் மறுமுனையில் சிறிது வெளிச்சம் தெரிவதாக இலங்கைப் பிரதமர் நம்பிக்கை தெரிவித்துள்ள நிலையில், இந்தத் தீர்மானத்தை நடைமுறைப்படுத்த இயலுமா என்பதை முதலில் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த சமரச முயற்சியில் இந்திய அரசு நேரடியாகப் பங்கு பெறாது என்றும், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை இந்தியாவில் தடை செய்துள்ளது விலக்கிக்கொள்ளப்பட மாட்டாது என்றும், திரு. ராஜீவ் காந்தி கொலை வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை இலங்கை அரசு இந்திய அரசிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும் 1995 ஆம் ஆண்டு பிரதமர் நரசிம்மராவ் காலத்தில் இந்திய அரசு எடுத்த நிலை இன்றும் பிரதமர் வாஜ்பாய் காலம் வரை தொடர்கின்றது என்றும், திரு. ஆன்டன் பாலசிங்கம் இந்தியாவில் தங்கி இலங்கை அரசுடன்

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [2002 ஏப்ரல் 16]

பேச்சுவார்த்தை நடத்த அனுமதிக்க முடியாது என்றும் இன்றைய மத்திய அரசு தெளிவாகவே கூறியுள்ளது. இலங்கை அரசின் ஒத்துழைப்புக்கு வாய்ப்பற்ற நிலையில் மைய அரசு, இந்தியப் படையை அனுப்புதல் போன்ற நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவது என்பது, வேறு பல அந்நிய நாடுகளுடன் உள்ள உறவு நிலைமைகளைப் பொறுத்து, ஆராய்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டியதாகவே அமையும். எந்த நிலையிலும் நமது நாட்டின் உரிமையையும் அமைதியையும் காப்பதே நமது முதல் கடமை என்று கருதிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வெளிநாட்டு உறவுக் கொள்கையில் மைய அரசின் முடிவையே ஆதரித்து வந்ததை நாடறியும்.

முற்பகல் 11-20

இலங்கை அரசு ஒப்புக்கொண்டு கையெழுத்திட்ட உடன்பாடுகள் எல்லாம் பின்னர் புறக்கணிக்கப்பட்டு, தமிழர்கள் உரிமை பறிக்கப்பட்டதால், போராளிகள் பல்வேறு குழுக்களாக உருவாகி, ஈழத் தமிழகம் கேட்டுப் போராட்டலானார்கள். தமிழர்களின் இரத்தம் ஆறாக ஓடிய அந்த நெடிய வரலாற்றில், 60,000-க்கும் மேற்பட்ட குடிமக்களும், 17,000 போராளிகளும் உயிரிழந்துள்ளனர். தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையே போர்க்கள வாழ்க்கை அகிவிட்டது. அதன் எதிரொலியாகப் பல இலட்சம் ஈழத் தமிழர் இந்தியாவிலும் பல்வேறு அந்நிய நாடுகளிலும் அகதிகளாகவே வாழ்கின்றனர். அவர்களில் பலர் இரண்டு தலைமுறையாகவே அகதிகள்.

இந்தச் சூழலிலிருந்து விடுபட்டு அச்சம் நீங்கிய அமைதி வாழ்வு காண்பதற்கும், அகதிகளாக அலையும் நிலை மாறி தாயகத்தில் குடியமர்வதற்கும் ஒரு வாய்ப்பு உருவாகாதா என்று எதிர்பார்க்கும் நிலை ஈழ மக்களிடம் தோன்றியுள்ளது. ஈழத்தில் அமைதி வாழ்வு திரும்புவதை அந்நாட்டு இஸ்லாமிய மக்களும் வரவேற்கின்றனர்.

முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியின் உயிரைப் பறித்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை மேற்கொள்வது சட்டப்படி ஆற்ற வேண்டிய கடமை என்பதில் கடுகளவு கருத்து மாறுபாடும் இல்லை. எனினும், ஈழத் தமிழர் சமாதான அமைதி வாழ்வு பெற இந்தப் பேச்சுவார்த்தை ஒரு வாய்ப்பாக அமையக்கூடும். Possible-ஆக அமையக்கூடும் என்னும் எதிர்பார்ப்புக்கு இந்தத் தீர்மானம் இடையூறாகிவிடுமோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது.

2002 ஏப்ரல் 16] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்ட பின், அதில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் அதன் தலைவரும் உறுதியாகச் சம்பந்தப்பட்டிருந்தனர் என்பதாலேயே 14-5-1992 முதல் அந்த அமைப்பு தடை செய்யப்பட்டது. பின்னர் அந்தத் தடையை 14-5-1994 முதல் மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீட்டிக்க வேண்டும் என்று இந்தப் பேரவையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. தற்போது இந்தத் தடை 13-5-2002 அன்று முடிவடைவதால் 14-5-2002 முதல் மேலும் இரண்டு ஆண்டுகட்கு நீட்டிக்கக் கோரி தமிழக அரசின் சார்பில் முதலமைச்சர் பிரதமருக்கு கடிதம் எழுதியுள்ளார் என்பது தீர்மானத்தில் காணப்படுகிறது.

அதே கடமையை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்திலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை முதல்வர் கலைஞர் நிறைவேற்றினார் என்பதை —இது ஒரு பொதுக் கடமை என்பதற்காக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கின்ற ஒரு தவறான கருத்து இங்கே பதிவாகிவிடக்கூடாது என்பதற்காக நான் குறுக்கிடுகிறேன்.

1991 முதல் 1996 வரை நான் முதல்மைச்சராக இருந்த காலத்தில் நானே மத்திய அரசுக்கு, பாரதப் பிரதமர் அவர்களுக்கு, மத்திய உள்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு, மத்திய பாதுகாப்புத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்று விடுதலைப் புலிகளைத் தடை செய்ய வேண்டியதன் அவசியம் குறித்தும், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் சம்பந்தப்பட்ட வேறு பல விஷயங்கள் குறித்தும், நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்தும் நானே 9 கடிதங்கள் அனுப்பியிருக்கிறேன். ஆனால் 1996 முதல் 2001 வரை தி.மு.க. ஆட்சியில் இருந்தபோது, திரு. கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் மீதான தடையை நீட்டிக்க வேண்டுமென்று ஒரு முறைகூட முதலமைச்சர் என்ற முறையில் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் மத்திய அரசுக்கு கடிதம் எழுதியதே இல்லை. 3 முறை அன்றைய தலைமைச் செயலாளர்தான் கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறார் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

[2002 ஏப்ரல் 16]

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தனக்கு இருந்த தீவிரமான உணர்வு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களுக்கு இல்லை என்னும் கருத்தில் இப்படிச் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் உண்மை என்னவென்று கேட்டால், மத்திய அரசு ஒரு கருத்திற்கு உடன்படாதபோது, வலியுறுத்த நேர்கிறபோது முதலமைச்சர்களே எழுத வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மத்திய அரசே எவ்வித மாறுபாடும் இல்லாமல் இருக்கிறபோது தலைமைச் செயலாளரே எழுதினாலும் அது ஏற்கப்படும் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தாகும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எல்லாவற்றையும்விட இதிலே கருத்து மாறுபாடு இல்லை. கடிதம் எழுதினாரா, அல்லவா, என்ன தேதி, அவையெல்லாம் விவரங்கள்.

முற்பகல் 11-25

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசுக்கு முதலமைச்சர் கடிதம் எழுதினாலும், தலைமைச் செயலாளர் கடிதம் எழுதினாலும், அது அரசினுடைய கடிதம்தான். அது எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை. ஆனால், 1996, மீண்டும் 1998, மீண்டும் 2000 ஆகிய மூன்று சந்தர்ப்பங்களில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் மீதான தடையை நீட்டிக்க வேண்டிய அவசியம் வந்தபோது, மூன்று முறையும், தமிழக அரசின் தலைமைச் செயலாளர்தான் மத்திய அரசிற்கு கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். அன்றைய முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் கடிதம் அனுப்பவில்லை என்னும்போது, (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்தப் பிரச்சினைக்கு அவர் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார் என்பது இதிலிருந்தே தெரிய வருகிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையிலே அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது கடிதம் எழுதியது மூலமாகத்தான் தெரியும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஓர் அரசாங்கம் அனுமதித்தால்தான், முதலமைச்சர் அனுமதித்தால்தான், தலைமைச் செயலாளர் இப்படிப்பட்ட கடிதம் எழுத முடியும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). ஆகவே, அதுவல்ல முக்கியம். இந்தக் கருத்திலே மாறுபாடு இல்லை என்பதற்காக மட்டும் தான் நான் இதைத் தெரிவிக்கிறேன். ஒருவேளை மறுபடியும் முதலமைச்சராக வந்தால்,

2002 ஏப்ரல் 16] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களைத் தொடர்ந்து கடிதம் எழுதும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். (சிரிப்பு)

இரண்டாவது, ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வகையான உணர்வு மேலோங்கி நிற்கிறது. இந்த அவையிலே இருக்கிற, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கிற அத்தனை பேருக்கும் இடையில் சிறுசிறு கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பினும் அடிப்படையிலே சில உண்மைகளில் அத்தனை பேரும் ஏறத்தாழ ஒன்றாக இருக்கிறோம். ஒன்று, ஈழத் தமிழர்களுடைய பிரச்சினை. அவர்களுக்கு அமைதியான வாழ்வு கிடைப்பது, நிம்மதி ஏற்படுவது, இங்குள்ள அகதிகள் திருப்பிச் செல்வது, அதிலே அத்தனை பேரும் உடன்படுகிறோம். அதே நேரத்தில், பிரபாகரனால் ஏற்பட்ட கேடுபாடுகளை வைத்து அதை எடுத்துச் சொல்கிறபோது, ஒவ்வொருவரும் அவரவரின் உணர்ச்சி நிலையிலேயிருந்து அதை எடுத்துச் சொல்கிறோம். சிங்கள அரசினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோதும், நம்முடைய கண்ணோட்டத்திலே நாம் தெரிவிக்க நேரிடுகிறது. ஆகவே, சிலசில வேறுபாடுகள் இருந்தாலும்கூட, இதில் பொது நோக்கம் இருந்தது என்பதற்களக்கத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று, விடுதலைப் புலிகளுக்கு தடை இந்தியாவில் நீடிக்க வேண்டும் என்பதிலே கருத்து மாறுபாடு இல்லை என்பதற்காக இதை நான் தெரிவிக்கிறேன். அடுத்து இந்தியக் குடியரசில் இருந்து தமிழ்நாட்டைப் பிரித்துவிட வேண்டும் என்னும் கொள்கையுடைய தமிழ் தீவிரவாத அமைப்புக்களான தமிழ்நாடு விடுதலைப் படை Tamil Nadu Liberation Army, தமிழ்நாடு மீட்புப் படை- Tamil National Retrieval Troop ஆகியவற்றால் மக்களின் உயிருக்கும், உடைமைக்கும் ஏற்பட்ட பாதிப்பு மிகவும் அதிகமாக இருந்ததால், தமிழ்நாடு அரசு இந்த இரண்டு அமைப்புகளையும் 9-11-2001 அன்று தடை செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது என்னும் செய்தி, என்னும் கருத்து, தீர்மானத்தில் காணப்படுகிறது.

அதே காரணங்களுக்காக, அதே நோக்கத்துடன் தி.மு.க. ஆட்சியிலே நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டதை 2-2-2001 அன்று சட்டப் பேரவையில் முதல்வர் கலைஞர் ஆற்றியுள்ள உரையில் விரிவாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இந்த இரண்டு தீவிரவாத இயக்கங்களையும் தடை செய்ய வேண்டுமென்று தி.மு.க. அரசு, மத்திய அரசுக்கு 16-12-2000 அன்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறது என்பதையும், 3-1-2001 அன்று மத்திய அரசு அதைப்பற்றி வேறு சில விவரங்களைக் கேட்டு, கடிதம்

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்] [2002 ஏப்ரல் 16]

அனுப்பியதால் அந்த விவரங்களும் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் அப்போதே கலைஞர் சட்டப் பேரவையில் தெரிவித்துள்ளார். அதற்குப் பின்னர்தான் அது ஒரு தொடர் முயற்சி, எந்த அரசாக இருந்தாலும், ஏற்படக்கூடிய கேடுபாடுகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காக, வன்முறை, தீவிரவாத கலாச்சாரம் வளராமல் தடுப்பதற்கு ஒரு வித்து, அன்றைக்கே அந்த முயற்சி எடுக்கப்பட்டது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 'தற்போது மூலங்காவில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுபட்ட சூழ்நிலையினால், அந்த நாட்டில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் அமைதி திரும்புமநிலை உருவாகுமென்றால், அதில் தமிழக அரசுக்கும், தமிழக மக்களுக்கும் மகிழ்ச்சிதான். அந்தச் சூழ்நிலை உருவாகுமேயானால், மூலங்காவிருந்து புகலிடம் தேடி தமிழகத்திற்கு வந்துள்ள ஆயிரக்கணக்கான மூலங்கா தமிழ் அகதிகள் தங்கள் தாயகத்திற்குத் திரும்பவும், மூலங்காவில் உள்ள தத்தம் உறவினர்களுடன் சேர்ந்து வாழவும் வாய்ப்பு உருவாகும்' என்று அரசின் தீர்மானத்திலேயே கூறப்பட்டுள்ளதற்கு மாறாக—தீர்மானத்திலேயே அந்த ஆர்வம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மாறாக, இந்தத் தீர்மானம் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையைத் தடுத்துவிடுமோ, அவர்களிடையே உடன்பாடு காண முடியாமல் செய்துவிடுமோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிற அளவிற்கும், பல இலட்சம் இலங்கைத் தமிழர்கள் வாழ்வில் அமைதி காண்பதும், உலகெங்குமுள்ள தமிழ் அகதிகள் தாயகம் திரும்புவதும் முடியாமற் போகுமோ என்ற ஐயத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அதனுடைய மொத்த வடிவத்திலே ஆதரிக்கவுமில்லை, எதிர்க்கவுமில்லை, நடுநிலை வகிக்கிறோம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் தனித் தீர்மானம், திருத்தப்பட்டவாறு, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

2002 ஏப்ரல் 16]

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இத்தீர்மானத்தை எதிர்த்து, பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே வெளிநடப்பு செய்கிறோம்.

(பாட்டாளி மக்கள் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

(இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் (மார்க்சிஸ்ட்) கட்சி உறுப்பினர்கள் மற்றும் திரு. இரா. திருமாவளவன் ஆகியோர் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

@திருத்தப்பட்டவாறு நிறைவேற்றப்பெற்ற அரசினர் தனித் தீர்மானம்

“படுகொலை செய்யப்பட்ட முன்னாள் பிரதமர் பிரதமர் அமரர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களின் கொலை வழக்கில் முக்கியக் குற்றவாளியாகக் கருதப்படும் இலங்கை விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனை உடனடியாக இலங்கை அரசு கைது செய்து இந்திய அரசிடம் ஒப்படைப்பதற்கு மத்திய அரசு உடனடி நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இச்சட்டப் பேரவை வற்புறுத்துகிறது. மேலும், தடை செய்யப்பட்ட விடுதலைப் புலிகளின் இயக்கத்தைச் சார்ந்த எந்த ஒருவரையும் இந்தியத் திருநாட்டிற்குள் நுழைய அனுமதிக்கக் கூடாது என்றும் மத்திய அரசை இப்பேரவை வற்புறுத்துகிறது.

மூலங்கா நாட்டில் தற்போது நடந்து வரும் நிகழ்வுகளையும், அந்த நாட்டைச் சார்ந்த தீவிரவாத இயக்கமான L.T.T.E. - தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் தலைவர் பிரபாகரன், 10-4-2002 அன்று சர்வதேச பத்திரிகையாளர்களுக்கு பேட்டி அளித்ததையும் பார்த்து, தமிழக மக்கள் மிகவும் அதிர்ச்சி அடைந்துள்ளனர்.

பாரதத்தின் முன்னாள் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டது குறித்து, நமுவும் தோரணையில் பிரபாகரன் தெரிவித்த கருத்துகள் பற்றி இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவை மிகவும் கவலை கொள்கிறது. 1991ஆம் ஆண்டு மே 21ஆம் நாள் அன்று திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் மிகவும் கோரமான முறையில் படுகொலை

@93ஆம் பக்கத்தில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணையிட்டவாறு.

[2002 ஏப்ரல் 16]

செய்யப்பட்டதையும். இந்தக் கொடூரமான செயலில், தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் அதன் தலைவர் பிரபாகரனும் உறுதியாக சம்பந்தப்பட்டிருந்தனர் என்பதையும் இந்த நாடு இன்னும் மறந்துவிடவில்லை.

1991 மற்றும் 1992 ஆம் ஆண்டுகளில், தமிழக அரசு எடுத்த தொடர் முயற்சிகளின் காரணமாக, மத்திய அரசு, தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை 1967 ஆம் ஆண்டு சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டத்தின்கீழ்-Unlawful Activities (Prevention) Act, 1967-ன்படி 14-5-1992 முதல் தடை செய்தது.

நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டையும், பாதுகாப்பையும் கட்டிக் காக்க வேண்டியதில் தனது பங்கை நன்கு உணர்ந்த தமிழக சட்டமன்றப் பேரவை, 1994 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 20 ஆம் தேதி அன்று, தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் மீதான தடையை, 14-5-1994 முதல் மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீட்டிக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசை கோரி ஒரு தீர்மானத்தை இந்தப் பேரவையில் நிறைவேற்றியது. தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் தமிழ்நாட்டில் தொடரும் அபாயம் இருந்து வந்ததால், இந்தத் தடை மேலும் நீட்டிக்கப்பட்டது. தற்போது நடைமுறையில் உள்ள இந்தத் தடை வருகின்ற 13-5-2002 அன்றோடு முடிவடைகிறது. இந்தத் தடையை வருகின்ற 14-5-2002 அன்று முதல் மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீட்டிக்கக் கோரி மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் அவர்களுக்கு 10-4-2002 அன்று கடிதம் எழுதி உள்ளார்கள்.

தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தினால், நமது நாட்டுக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை நன்கு உணர்ந்த மத்திய அரசு, அண்மையில் நிறைவேற்றப்பட்ட பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டம், அதாவது Prevention of Terrorism Act, 2002, சட்டத்தின்கீழ் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை ஒரு தீவிரவாத அமைப்பாக அறிவித்து இருக்கிறது. 1967-ஆம் ஆண்டு சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டத்தின்படியும், 2002 பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின்படியும், தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தடை செய்யப்பட்டுள்ள

2002 ஏப்ரல் 16]

போதிலும், தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் மற்றும் அதன் ஆதரவு அமைப்புகளின் தொடர்ச்சியான பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளின் மூலம் இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கும், இறையாண்மைக்கும், ஒருமைப்பாட்டுக்கும் தொடர்ந்து ஆபத்து ஏற்படும் நிலைமை நீடித்து வருகிறது.

இந்தியக் குடியரசிலிருந்து தமிழ்நாட்டைப் பிரித்து விட வேண்டும் என்ற பொதுவான கொள்கை உடைய தமிழ்நாட்டுக்குள் இயங்கி வருகின்ற தமிழ்த் தீவிரவாத அமைப்புகளான தமிழ்நாடு விடுதலைப் படை TNLA (Tamil Nadu Liberation Army) மற்றும் தமிழ்நாடு மீட்புப் படை TNRT (Tamil National Retrieval Troop) என்ற அமைப்புகளுடன், தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. இந்தத் தமிழ் தீவிரவாத அமைப்புகள் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் ஆதரிப்பதோடு, அதனிடம் இருந்து உதவியையும் பெறுகின்றன. இவற்றின் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளும், அதன் விளைவாக மக்களின் உடைமைக்கும், உயிருக்கும் ஏற்பட்ட பாதிப்பும் மிகவும் அதிகமாகவும், பரவலாகவும் இருந்ததால், தமிழ்நாடு அரசு இந்த இரண்டு அமைப்புகளையும், 1908-ஆம் ஆண்டு குற்றத் தடுப்பு திருத்தச் சட்டம் அதாவது, Criminal Law (Amendment) Act, 1908-ன்படி 9-11-2001 அன்று தடை செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

பிரபாகரனின் அரசியல் ஆலோசகர் கடந்த 10-4-2002 அன்று செய்தியாளர்களிடம் பேசும்போது, பாரதத்தின் முன்னாள் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டது 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்த நிகழ்ச்சி என்றும், அதுபற்றி வழக்கு இன்னும் நடைபெற்று வருவதால், அது முடியும்வரை கருத்து ஏதும் கூற இயலாது என்றும் தெரிவித்திருப்பது முற்றிலும் புதிராக உள்ளது. திரு. ராஜீவ் காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டது பற்றிய வழக்கை விசாரிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட, நிர்ணயிக்கப்பட்ட நீதிமன்றம், திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களின் கொலையில் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும், அதன் தலைவர் பிரபாகரனும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதை எடுத்துரைத்து இருப்பதோடு, பிரபாகரனை அந்தக் கொலை வழக்கில் அறிவிக்கப்பட்ட முதல் குற்றவாளி--First Proclaimed Offender என்ற அறிவிப்பையும் செய்துள்ளது.

[2002 ஏப்ரல் 16]

மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா அவர்கள், 1991ஆம் ஆண்டு முதலமைச்சராக இருந்தபோது, அப்போதைய பாரதப் பிரதமர் திரு. பி.வி. நரசிம்ம ராவ் அவர்களுக்கு, ஸ்ரீலங்கா அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, L.T.T.E. தலைவர் பிரபாகரனை ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து இந்தியாவிற்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கடிதம் எழுதியுள்ளார். ஸ்ரீலங்கா அரசின் அனுமதியைப் பெற்று, நமது இந்திய இராணுவத்தை ஸ்ரீலங்காவிற்கு அனுப்பி, பிரபாகரனை சிறை பிடித்துக் கொண்டு வர வேண்டும். அதாவது extradite செய்ய வேண்டும் என்றுகூட அவர் பாரதப் பிரதமரைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

இந்தியாவில் குற்றவாளி என்று அறிவிக்கப்பட்ட பிரபாகரன், ஸ்ரீலங்காவில் சர்வதேச பத்திரிகையாளர்கள் முன்பு பகிரங்கமாகத் தோன்றி, தனது இயக்கம் ஆயுதங்களைத் துறக்காது என்றும், தனித் தமிழ் ஈழமே தங்கள் கொள்கையாக நீடிக்கும் என்றும் அறிவித்துள்ளது பற்றி தமிழக மக்கள் மிகவும் அதிர்ச்சி அடைந்துள்ளனர்.

தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் கடந்த கால வரலாற்றையும், அந்த அமைப்பினால் நமது நாட்டிற்கு ஏற்படக்கூடிய பேராபத்தையும் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கும்போது, ஸ்ரீலங்காவில் நடைபெறும் சம்பவங்கள் குறித்து இந்தியா அமைதி காப்பது, பிரபாகரனை புனிதப்படுத்தும் ஸ்ரீலங்காவின் முயற்சிக்கு மறைமுகமாக ஒப்புதல் அளிப்பதாக ஆகிவிடுமோ என்று தமிழக மக்கள் கருதுகிறார்கள்.

சட்டத்தை மதிக்கின்ற, தேசப்பற்று கொண்ட இந்தியக் குடிமக்கள் யாரும் பிரபாகரன் போன்ற ஒரு கொலைக் குற்றவாளியை தேசத் தலைவராக சித்தரித்து காட்டப்படுவதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். தமிழக மக்களும், மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும், பிரபாகரன் இந்தியாவிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, அவர் புரிந்த குற்றங்களுக்காக இந்திய நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தினையே கொண்டுள்ளார்கள்.

தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின்மீது தமிழக மக்கள் கொண்டிருந்த அனுதாபமும், ஆதரவு மனப்பான்மையும், திரு. ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலைக்குப் பின்பு முற்றிலும் மாறிவிட்டது. அதிலும் அந்தக் கொடூர சம்பவத்தின் பின்னணியில் இருந்து செயல்பட்டது.

2002 ஏப்ரல் 16]

தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும், அதன் தலைவர் பிரபாகரனும் தான் என்பது தெரிய வந்தபோது, தமிழக மக்கள் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின்மீதும், அதன் நடவடிக்கைகளின்மீதும், ஓர் அச்சம் கலந்த வெறுப்பைக் காட்டத் துவங்கினர். தமிழக மக்களின் உணர்வை எப்போதும் பிரதிபலிக்கும் இந்தத் தமிழக அரசு, அது முதல் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்துக்கு தனது எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்து தெரிவித்து வருகிறது.

தற்போது ஸ்ரீலங்காவில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுபட்ட சூழ்நிலையினால் அந்த நாட்டில், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் அமைதி திரும்பும் நிலை உருவாகுமென்றால், அதில் தமிழக அரசுக்கும், தமிழக மக்களுக்கும் மகிழ்ச்சிதான். அந்தச் சூழ்நிலை உருவாகுமேயானால், ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து புகலிடம் தேடி தமிழகத்திற்கு வந்துள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஸ்ரீலங்கா தமிழ் அகதிகள் தங்கள் தாயகத்திற்குத் திரும்பவும், ஸ்ரீலங்காவில் உள்ள தத்தம் உறவினர்களுடன் சேர்ந்து வாழவும் வாய்ப்பு உருவாகும்.

அதே நேரத்தில், இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கும், ஒருமைப்பாட்டுக்கும், இறையாண்மைக்கும் குந்தகம் விளைவிக்கும் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் அதன் தலைவர் பிரபாகரனும், இந்திய மண்ணில் காலூன்றுவது ஒருபோதும் ஏற்கப்படமாட்டாது—அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது.

இந்த எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும் பிரதிபலிக்கும் வகையில், திரு. ராஜீவ் காந்தி கொலை வழக்கில் அறிவிக்கப்பட்ட முதல் குற்றவாளியான பிரபாகரனை இந்தியாவிற்கு கொண்டு வருவதற்கு ஸ்ரீலங்கா அரசோடு சட்டப்படியாகவும், தூதரக நடைமுறைப்படியும், அனைத்து விதமான முயற்சியையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும், பிரபாகரனை அவர் புரிந்த குற்றங்களுக்காக இந்தியாவில் உள்ள நீதிமன்றத்தில் உரிய விசாரணைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்றும், தமிழக சட்டமன்றப் பேரவை மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறது.

ஸ்ரீலங்கா அரசினால் L.T.T.E. இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரனை பிடித்து, நாடு கடத்த இயலவில்லை என்றால், ஸ்ரீலங்கா அரசின் அனுமதியோடு, இந்திய இராணுவத்தை ஸ்ரீலங்கா அரசின் உதவிக்கு அனுப்பி, பிரபாகரனை சிறைபிடிப்பதற்கு உரிய முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் மத்திய அரசை தமிழக சட்டமன்றப் பேரவை கேட்டுக்கொள்கிறது.”

[2002 ஏப்ரல் 16]

திரு. ப. ரங்கநாதன்: ஒரேயொரு நிமிடம் கொடுங்கள்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. அவர் பேசுகின்றார். (குறுக்கீடு)

முற்பகல் 11-40

3. அரசினர் தனித் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி

திரு. ராஜீவ் காந்தி கொலையில் முதல் குற்றவாளி பிரபாகரனை உடனடியாக இலங்கை அரசு கைது செய்து இந்திய அரசிடம் ஒப்படைக்கவும், தடை செய்யப்பட்ட இயக்கத்தைச் சார்ந்த எவரையும் இந்தியாவிற்குள் நுழைய அனுமதிக்காமல் இருக்கவும் உரிய நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுதல்—
தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன ரங்கநாதன்? திரு. வைதியலிங்கம், திரு. ரங்கநாதன் ஏதோ சொல்ல விரும்புகிறார். சொல்லுங்கள்.

*திரு. ப. ரங்கநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த அவையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தனித் தீர்மானத்தை, அதாவது விடுதலைப் புலிகள் மீது கொண்டு வந்த அரசுத் தீர்மானத்தை நானும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் வள்ளல் பெருமான் அவர்களும் ஆதரிக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேராசிரியர் கருத்து உங்கள் கருத்து இல்லையா?

திரு. ப. ரங்கநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்களுடைய கருத்து அவர்கள் கட்சியினுடைய கருத்து. இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில், மறைந்த திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் எங்கள் இயக்கத்தின் தலைவர். ஆகவே, அந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் வரவேற்பதிலே மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்படி போடு. (சிரிப்பு)
திரு. வைதியலிங்கம், பேசுங்கள்.